Sisukord:

1. Ryskaevu p.-a. (~~2~~ 451 N°) (järg) $F_1 b - F_1 a P$ 2
2. Jõgeva H-7 $G_{1-2} Õ - F_1 c O$ 8
3. Vistla II (viltsama kärmiga) $G_{1-2} Õ - F_1 c A$ 12
4. Vistla I (säilitamiseks) $G_{1-2} Õ - F_1 c A$ 19
5. Nõmmeküla obj. (Palkna murru ümbrus) 8 vaatkest p.-a. $F_1 a P - D_{II}$ 24
   1) P.-a. N° 2 24
   2) P.-a. N° 3 26
   3) N° 5 30
   4) N° 6 31
   5) N° 10 33
   6) N° 7 34
   7) N° 1 35
   8) N° 16 36
6. Toompea p.-a. (N°2) $C_{1c} - A_{II}$ 40
7. Palkna N°1 (lisalgu kirjeldus vt. lk. 35) 61
8. D-223 (Kullamaa) $G_3 - B_I$ 67

— o —

F Ic

F I b

Tudulinna kihistu

Võib-ka kaasuda Pärguse mõnes puurkaevus

P.-a. № 451 (Ruskavere) (jätk)

110,00 – 111,30 (1,30 (1,20)) – <u>Известняк</u> от светло-серого до слабо-<u>розового</u>, <u>микрозернистый</u>, <u>мелкодетритовый</u> (~30-35%), <u>прослоями</u> <u>органогенно-обломочный</u>, <u>слабо</u> <u>водоросли</u> (<u>Solenoporaceae и Cyclocrinites</u>), <u>фораминиферы</u>, <u>мшанки</u>, <u>брахиоподы</u>, <u>остракоды</u> и др., <u>порода</u> <u>неравномерно окрашенная</u> в <u>красновато-розовато-светло-серые</u> тона, по поверхностям <u>напластования</u> с <u>прослоями</u> <u>глинисто-карбонатного</u> <u>материала</u> <u>зеленовато-серого</u> цвета, по поверхностям <u>напластования</u> <u>неровная</u>, <u>бугристая</u>, <u>с отдельными</u> <u>выступами</u> (3-4 см), <u>глинистыми</u> <u>прослоями</u> <u>неравномерно</u> <u>распределенными</u>, <u>зеленовато-серого</u> цвета, по всему интервалу <u>отдельные тонкие</u> <u>зеленые зерна глауконита</u>, по всему интервалу <u>редкие</u> <u>мелкие</u> (до 0,5 мм) <u>выщелоченные</u> <u>розоватые или фиолетовые</u> <u>пятна</u> и <u>розовая</u> <u>окраска</u> <u>известняка</u> (до 0,3 см), <u>сопровождающиеся</u> <u>слабо выраженной</u> <u>вторичной текстурой</u> <u>пористости</u> (4-2 мм) <u>и тонкой кавернозностью</u> (1-2 мм) <u>в тонких кавернах</u> П.П. на гл. 110,0; 110,10 и 111,30 <u>интенсивное</u> <u>нефтенасыщение</u>, <u>пятнистое</u> <u>нефтенасыщение</u> (<u>к-во</u> 110,10 <u>видно</u> <u>невооруженным</u> <u>глазом</u>) <u>в</u> <u>отдельных</u> <u>прослоях</u> <u>мощностью</u> 2 – 10 см <u>через</u> 2 – 10 см <u>вверх</u>, <u>битуминозность</u> П.П. <u>часто</u> <u>отсутствует</u>. <u>Плотная порода</u> <u>по слабо выраженным</u> <u>микростилолитовым</u> <u>швам</u> П.П.

Jaak Viles, A Saaby ei ole.

Analüüsrol:

		dolom.	L.j.	
1.	113,00		13,09	16,01 kreidjalik. dolomiitjast izb(5)
2.	–"–	Lausteral.	8,09	6,85 izvestnjak (1)

F I b / F I c piir Imardalult

113,0 m.

18. XII 86

J. N. Kiikate alusel

25. XII 87 Võisoo ka rannal Lilisalt leiti ja tõstetigi piirile 113,90

3

111,30 – 113,90 – 2,60 (2,40)

voorsi ülemise piirkihi osa dolomiidja (vaheldumisi) ja selle kivijuur. (roosakad) laigud.

Lausteral. vahelduv mõõtmeline ikka Rugus devonica

izvestnjak halljat, do slabo dolomitizirovannogo (v nizhnej chasti), mikrozernistyj, svetlo-serovato-zelen. okraski, melkodetritovyj do mikrodetritovogo (v nizhn. bolee plotnoj chasti), glaukonit v kolichestve 10%, prosloi. oskolki mshanok, echinoidei, vodorosli (?), grad. Grin. i dr., po vsemu intervalu prosloi. vydelyayutsya otdel'nye melkie zerna temno-zelenogo glaukonita; tekstura v verhnej poloviny poloschataya, volnisto-gorizontal'naya. Nizhnyaya gran. v vide rezkogo perekhoda (pyat. kil' kaos). Polukolichestv. ekzogruppovyj. Sred. morfologicheskij 1 cm, vstrechayutsya kontr. chetk. -ga ok. subtel. sloi.

Na gl. 113,0 katsmõtk. piirituse 113,16-17 nõrk. piirituse katsmõtk., 113,7 – kvazidol piir. laigud.

Na gl. 113,14 ja 113,18 vetr. tuhavõrmelised prõõsikud 2 ja 3 cm. I – segunt s kaltsiidivahelise tekstuuriga, okasn. ehk. neis valdav. Siin 112,3 m karp. 2 cm x 2 cm piirituse vere

113,90 – 118,50 – мергель известковый, прослоями об глинистого, глинисто-зеленовато-серого, с редкими мелкими зернами светло-зеленого глауконита, с очень редкими мелкими обломками раковин моллюсков, гл. обр. текстура мергеля пелитовая с прослоями тонкого микрокристал., мелковетвистого светло-зеленого известняка мощ. 3–10 см, реже более или менее резкие органогенно-детритовые мудстоун. Int. alunise 2/3 pires lok. ora kuni 1/3 alunise 1/3 pires ajuht mõned näited mudstone. Alumine piir gradatsioonne

4,60 (4,60)

Vormsi

keskmise

vanema osa

kihtrohk. glauk.

Lõik vaatl. on palju tõsi-ja nõrgkihtlam. kr. diktüonemaatilisi, ehk mitmaalseid.

118,50 – 119,80 – известняк органогенного состава, микрокристаллический, мелко-детритовый, только местами обломочного, точка в шлифе зернистая, 5–10% (?) микрокодиев, моллюсков, тонкодетрит. ?? (?) биодетр., в детрите глаз видны остатки тонк. створок, мелких обломков моллюсков ?? др.; порода зеленовато-серая. Текстура волнистая, сгруженная, которая в низах

1,30 (1,30)

Vormsi

alumine

piirkihtide

diktüonemaatilise tüüpi-kihtrohk. glauk. teri

0,5 м гости переходит в
полукольчатую; обуглива-
ющ. и развивая пиритами
и прослоями темно-зелен.-
серого известкового микрозер.
ломц. которых к подошве
инт. увеличив. до 5 см.
Как в известке таки в
мергле реки, мелкие зерна
глауконита в изв. обычно
бурно-зеленые, а в мергле
светло-зеленые. сингенетич.
На гл. 118,80 пят-тонкий ф
1,5 см, на гл. 118,84 м раздроб.
кальцитиз, турнеф. кип 1 см
замыт кальц. ила же, диам.
118,90 м - пятн-раздроб.,
турн. кип 1,5 см, бойрас-канал.
диаг. дерк. 119,02 + лок.
кальцитик. раздроб. обр.
На нижней границе неров-
ность перерыв без инкрет-
ляции, неровная сглаженная
амп. 3-4 см, нат. пятнат
бойрасиз диаг. бойрас
изок. инт. кип 5-6 см пят-

Tudulinna
FiBT

Fia S
Saunja

119,80 – 137,40 – 17,60 (~10,0) Lün pl. Iõa-Estile

известняк скрытокристаллический до микрокрист., доломитизированный (~10%??), очень сильно редкий (~1%) мелкий детритом водорослью и остракод, пятнистой цвета, светло-желтовато-серый, средне-до толстослоистый, массивной текстура «обуглив.» на микро- биоскелетный кероген-стяжениями

известковыми терригенными, волнистыми и разветвляющимися мощ. ø 1–1,5 см. Прослоями микрофлювиальность обусловлена чередованием, местами кое-где прослоев, тонко-серых, мергелизированных, и желтовато-серых слабо сплюснутых известковых ходов илоедов.

Интервал характеризуется мергелизированной глиной и разводами (узоры), которые развиваются в основном по ходам илоедов.

1198,0–1220 м – он кайнуб, peenik ø 1–3 mm, pelgid, tumedad, tugevalt pürüt-sid., korodalt.

1220–1226,3 – kaitsnud dram. 2–4 mm, Fikedus nagu kogu sama ja aeg, ja põhm pagdi (erti alum. osas) pürüdistunud, mille tõttu ei ole kaitsnud kontuurid eriti rapad enamasti.

1226,30–1228,50 – int. armand, peene ø kuni 1,5 cm kaltsüt-kesksega ussikaod and pleam. subvertikaalsed, esineb ka peent ø 1–2 mm pürüt-sud kaike.

1228,50–1237,40 – esineb keskmist, fikedusega mitte eriti (enamasti) tugevalt pürüdist ussikaid ø 4–5 mm, alum. osas kaitsud pagdi peenik ø 1–2 mm.

Int. 1230,8–1231,4 on pohkavam tugevalt pürüt-ne (karbn. hall).

Alum. 2 m on väga sarn int. 1198–1220 m., siin ka murdi kilmed (mahtkihid) olemas.

Osa 4–5 mm kaitsudest on ka pürüdistunuste

F10 Saaja

F10P' Paekna
glaukoniidiga

Aluline püü. kaod.

137,40 – 137,50+– 0,10 (0,10) — Известняк слабоглинистый органогенно-обломочного, микрокристаллокристаллического, (окам. прим. брах., мшанки и др.), содержащий (~ 30%) глауконит. В средней части интервала интенсивно глауконитизированный п. п. Коллекторы глауконитового типа.

Keila,
11. VII 85

Õhne kihistu

Kõigi (H.P. järgi)

Minu arvates see pole küll
Kõigi, vaid Õhne alumine osa,
millles lbk. 2-3% puhtam kuj
kõrgemal. Jaak arvab ka nii!

Õhne
Toome

P.-a. № H-7 (Jõgeva)

Kirjeldatud kastid: JÕ-16 kuni JÕ-20

79,50-84,00 – lubi- kuni savimergel, rohkasball
4,50(1,50) väike dutrüdiga, mergel sisaldab
10-20% ujuvat puhta. kuni nõrgalt
savika lbk. mugulaid paksusega
2-3 cm, max. 5 cm, väikese jõgene
polidutrüdiga, alumine piir tavaline
terav mugula piir

84,00-84,50 – lubjakivi, mikrokristalliline nõrgalt
0,50(0,15) savikas kuni pulbas (7-8%), pilkhall
nõrga rohekstoonga, esineb ebaühe
põhitooniga pürjitsed laike, pagu
ulmiseid jäänd. lbk. vahekihtides,
samuti esineb ilmselt palju
mergelit, mis karas. Alumisel piirel tugev kuni
2 cm paksune pürjitse dumpreeg.
katkestuspind lainjas-tkonaline.

84,50-94,00 – dolomit ot erkhalle-to ennkristallilise,
9,50(8,50) kristjõrn, lõtk. rohkem pro-
aleurit- to peitmerglja (võib ka
eksida kestjäänkdolomiit, mis
primaarselt on üle kaimud on kivisi
ilmet. muutnud), tohko-merko-
kõrget, erkroh to tumehe-erkroh
(6 nüpitsuprobiraciju), õhne
mergelisemates proaleurit-
sustseeruvates kohtades
ettekoe, ettekeerdena esineb
ühamasti liitsetud ussk., vahel

ümargusi, 1–2 mm. Selle järgi võtks arvata, et kivim on sarnakam kui algul mainitud. Tekstuur kiskmise kihiline, lainjas, kuni massiivne/paldvalt. Litoloogiliselt uusik. järgi esineb kohati mikropaneelbaasseeb. Kohati ebaühtlase piirnidiktsiga. Aluminne piir süredalise ~30 cm ulatuses.

Mikro suhtes vaheperspektiivne dolom. tõttu (?aak).

Faunast ragdose üsna sagedi, harva brah. Detr. Tugeva nk. dolom. tõttu ei tõhelda või ühtemisi nõga harva määramatud prügm.

94,00–104,40 – dolomiit c изменчивым содержанием песчаного и алевритового кварца, зернистость которого вверху уменьшается, ~~от~~ песчаника с карбонатным (доломитовым) цементом до песчанистого или алевритистого доломита, слоистая текстура подчеркнута изменением количества кальцита, халькопаллита кинд кальцита нõrgalt nõgeka tekstuur murgli lainjaid ja võrdhõrgemaid kihtide nõga vahelduvalt ühtlase paksusega ülem 4 m piires. Tekstuur tahtsam või vähem selgelt mikropaneelsetega, kus kvarts jäämdam, siis õrnadem nõga järsu nurgaga mikro põimkihtide vastand, alumised vahelduvalt ideaalselt horisontaalse mikrokihilisusega. Aluminid piirid impregnatsiooniga katkestus. Detriitilisi fosfaate ei tõhelda. Dolomiidistumine on

püsi süredalise! Toome

Kamarätku

kvadalt sekundaarne, primaarse dolom. esinemise kohta ühe sõna ei oska muidugi mõlagi öelda.

104,40 – 105,20 – 0,80 (0,80) – konglomeraat basaltkivi, diameeter ekstraimsete kivimite (eeldatavasti ekstrusiivsete) 6 cm, (keskmine 1 cm) kuni 1 cm ümarad, kivimites esineb konglomeraadis valdavalt 4–5 sorti, tsementeeriv rohke kesk-jämeteraline liivaga karbonaat kvardi rohke faasiga. Vähiste lisaväed: 1) puhas hile mikrokristalne, 2 rohkes (rohkes, 3) vähe pruunika läbi., 4) pruunidist. kivimi, 5) vähiste ühe rohkem.
Alumisel piiril basalt disk (nõrk) piiritine.

105,20 – 108,80+ – 3,60 (3,60) – dolomiit tumehall kuni helehall, kohati tumepruunikas, kohati kollakas, kohati roosakas, kohati valkjas, kohati kollakasroosa, kohati kollakasvalge, kohati kollakasvalge, kohati kollakasvalge

võimase kaltsiumkarbonaadi võimaseid 9 Sm
võiks pärit olla juba Hallikru (mitte
küllalt karbonaatne Hallikru tõse). 11

11. VI 85.

Vistla II

Puurimise intervallid ja kärni väljatulek:

	Puuritud	Kärni % puurijaste andm.	Kärni % mitme arvates.
0,0 – 7,1	7,1	0,9	0,6
7,1 – 10,0	2,9	2,9	2,9
10,0 – 12,5	2,5	2,2	2,2
12,5 – 15,0	2,5	2,2	2,2
15,0 – 16,2	1,2	0,9	0,9
16,2 – 20,0	3,8	2,7	2,7

Kärni väljatuleku %
(alumpõhja osas)

1) proov 10,80 al.
2) p. 11,30 turalane basaldist

Vistla II

Puurkuni laderne lõpostratotüübiks puuritud südamikest teine s.o. valitsana kärni väljatulekuga, mis lähib puurstamiseks fauna koguruse uurimisel ja proovimiseks (puuritud juulis 1984. a.) Kärn jaotub kolmes kastis.

0,0 – 6,40 – kvaternaar

6,40 – 10,30 – Varbola kihistu: detriitjas
3,9 + (3,60) puhas kuni nõrgalt savikas pooldmuguljas, kohati kiviskirikiline lubjas, luljakivi, veoli sk. dolom. Kohati piirdi järsu pinnakas piirne laike võimurgli kalmed või pende koguneva. Alumise meetri piires esineb kuni 10–12 cm paksusi mergli vahekihte, kõrgemal mergli paksus ei ületa 1 cm. Alumisel piiril on kiltjalikki ebaselge ehitusega katkestuspind.

10,30 – 11,30 – Kõrgi kihistik: valdavalt afa-
1,0 (1,05) nitne luljakivi, ülem-, keskm.- ja alumises osas esineb lausteraliisi vahekihte, paksusega 2–7 cm. Neis ja ka afanjidis esineb rohkesti kalli mergli pesi ja lõõtsi, mõt ka ussikäike, mis näeb. Nagu plant kvartsi või on need täidetud pleod dolom. romboid, aga pärast kontrollimist. Kõrgi basaal: muudet

G 1-2 K

G 1-2 V

3) p. 11,30-40 T_2 ülemine piir.
4) p. 12,10-25 T_2 strom. kiht. karkass osa.
5) p. 12,56-67 T_2/T_1 kontakt.

alles südamikus kaustobiolite fasse mille rakurs ulatub 8 cm. Ühtsus piiri vaheta kontakt on kaos. Tõenäol. on see ikka katkestuspind

11,30 - 12,60 - 1,30 (1,10) Tõenevere kihistiku karkass, mille tühemikud on täidetud Kamariku kihistiku kivimiga.

F_{II} $T+K$ või T_2 stromatoporoid-kiltsa

известняк чистый, белый, доломитизированный, но видимо не существенно, порода состоит из сколлекта строматопорат и прозрачного кальцитового цемента, карбонатный, но практически отсутствует, в пределах верхних 20-30 см верхняя поверхность каркаса окремнелая

V. Sirgul (1958) Tõenevere kihistik!

Отдельные пустоты (в данной экв. около 20-30% из всего объема породы) заполнены светло-желтым микро- до мелкокристаллическим доломитом в котором встречаются зерна кварца неравной и анизотропной размерности; размеры зерен и их количество увеличивается к верху но не очень существенно.

В каркасе сильно преобладают строматопораты, редко встр. табуляты / гелиопораты.

Ühtsus piiri lainjas (ampl. kuni 2 cm) ja katkestuspinnaline praktiliselt ühtne ümbritsevate või vähe piiritletavate on okruginud kivimitega/ lama-okruginud.

6) p. 13,50 kiirpl T_1 kohevam

7) p. 14,00-10 kvatsirpl T_1 ja valrosad
laiguga

12,60 – 14,40 – 1,80 (1,70) – известняк светлый, слабо доломитизированный, от скрыто- до микро и даже тонкокристаллического, содержание коркасообразующих организмов (табулят Labyrinthostroma), обычно 3 – 5 и менее 20% и даже менее 10%, преобладающую часть объема породы составляет белого цвета микро- до тонкокрист. кораллит, редко до скрытокрист. с редкими мелкими (по-видимому водорослевыми) детритом, редко до мелкодетритового.

Текстура от тонко до толсто-слоистого, слабо волнистого, в прибрежно-средне-слоистый, иногда (1-20 cm, valdavalt 5-7 cm), текстура обусловлена тонкими обычно стилолитизированными пленками серого мергеля. Kivimi tekstuur tihedam.

Нижняя граница по общему мнению весьма неясного переходного характера, как и в сырой карьере (в строительстве) в интервале примерно 10 см. в этой части увеличивается по-видимому глинистость т. е. уменьшается и исчезает желтый цвет. и по видимому увеличивается содержание детрита в сторону доломита.

Selle 10 cm ulatuses tuvastati ilmselt dets nagu ülimalt vahelaeg katkestusjärgnud s.o. vahelaeg vahelaiguga. Selle ülemises osa ilmselt kontakti moodustab terav kontakt juba Anna Suuge Tiirpi lõik. ja

8) p. 14,40-50 F II S Singe kõrge ülemise oga vastu Tõrevaret õigumm on see ülemine Singest Tõrvuppre, all 2-3 cm tüüpi pl. Singe murglit tirava kontaktiga.

9) p. 15,00-14 F II S kõrge but Singe, alumise osas diaalge (kat gaaldik) disk

10) p. 15,95 F II S Porkuni ümbruse kõrge tüüpilisem (väldistlt dat tüüpi pl.) Singe

ja kindlalt Singe tüüpi valkjaskallak murgli vahel. Seda võrd täiesti ntmt. diskiks, kust se on lähtsalt murgli ja lbk. piirindist. kontakt, mõnikord (1-2 m) profiilis kujul porsunult on ornalt (1-2 m) pinnakasprunnid. Loosakarb kõrge brahrunis sügav. ~14,0 m.

14,40 – 16,20 – 1,80 (1,35)

F II S

ebatüüpiline, võtex organoil mat. sisaldusega.

Iseeglnäk rnejevi go enadolamtnetjoro (kohkepnat savikust ilmselt ei ole), enado gorogmije-zupolatnenvi, valkjaskallane kuni hele hallikasprunn, murkogejrnjuejevi go ~~ogejrnjoloro~~ nrgarosnus (nrpe-obladaej boogroeheboni gejrnjt, esineb veel hiikjenid skaa. nm., ja osfr., valgi-vätem br. ja mmd), keskmise-klum-paknikihi. Lavja- esineb ühksikuid mmgulaid. Valdavalt võiksingi dla paknak.

Iekstuuri pohjustavad 1-3 cm paknajad kahjad ja kavja kargmad fugevalt savika lbk. vai lubimurgli vahekihid, millidel sageli algelt ühkrokihilise ehitus viivrnisega, erinvatera (krit) murnisega vai vähn. savisisald. kihtide vahld. tõttu. Debriiti on vähe alla 10% ulatuses ja roskesti määrat. (vet?.). Lbk. ja murgli kontaktid on tiravad sagli mõlemalt poolt markeeritud porsund (pinnakasprunn) piirindi ohnkesi (1-2 m) kulmega.

Tut. alumisga, alum. pinnist 0,6 m kõrgemal esineb mõnekümne cm ulatuses kihtlmi pesitist rägnistumist Ø kuni 3-4 cm. Samal tasemel turve jaanu kogumeid (strom., ~~ühksikuid~~ kihtlpõlpi)

Tõsemeti esineb heledam hallikas-pruun tõok on põhjust. org. aine sisaldusest, mis ajab sag. Singes on vähine ja sletõttu on Singe

ka dateerimine.

Aluspõhi piirab tundub olevat impregnatsioonita karbonatsioonis. Kihi vahetu Siluri all tehtud kaevutorustiku kivim. – Vahelduvad Siluri kõige tumedama värvi aluspõhi osas (joon. 15, 10) kattekihi disk (st. proovi). Tundub, et I ääguse puudub.

16,20 – 17,00 – 0,80 (0,65) F II V

Vahelduvad jagunevad algelt kaheks osaks:

16,20 – 16,55 – jäme

16,55 – 17,00 – peen

Peenema ja jämedama osa piirab impregnatsioonita disk

известняк серый, нерегулярными извилистыми доломитизированными прослоями от 1–2 см до 10 см и более, неотсортированный в основном, зернистый, мергелистый, только в пределах верхних 10–15 см более крупный, с зернистостью увеличивающейся и структурой неясно полосчатой. Аллюм. основа (20–20 см толщины) окрашена кальцитным цементом. Детрит (преим. мат.) он главным образом, сортированный, наряду с обломками раковин моллюсков, мшанок, брахиопод, остракод, фрагментами карпет, чешуи. Детритовый материал окатан, обычно, иногда сам. и иногда целый. Текстура слоеватая, иногда параллельная, реже неясная.

Кивиыли чёрные, плотные, иногда с доломитистыми прослоями. Доломитовое основание микропористое. Аллохимическая основа – оолиты!

Аллювиальная часть пород, залегающих выше, тундра, целый, неправильной формы, с неровными краями, с неровными краями, с неровными краями

Rõa ürsna liiplüne

14) p. 17,80-95, F ∥ R liiipala
Rõa keskmisest osast Vistla aukudes.

~17,00 – ~18,70 – 1,70 (1,40)

F ∥ R

dolomiit oj. tuhjo go eladolutuhjotog (pohl. vist küll puhas), dolomiit õpritsuli, porjetsuli ja kavernoosnevuli, Ø kaverne obvitno ne prevuhjet 3 mm, b arpodb. 1-2 mm, redko (pyrozin) do 1 cm. Kavernid ei moodusta selgeid detrijoli kontsentratsioonitasemeid vaid esin. 1 nt. valdavas osas ürsna piolvalt moodust ebaselgeta piirdega veroli tihedamaid positisi kuhjumeid Ø 2-3 cm kuni 10 cm ja enam. Kavernide kuju järgi jaob kindlalt ära tunda oksaspahksed ja rugoose ning vist ka ostr.

Pikemise 20 ja alumise 10 cm piires kivinis kavernid praktil. puudurad ja sin esineb sellised oksa. detr. ja ka rugoose. Nimet. osapõe piires on vaibtähelep. ka detrijoli rohkemust.

Kivim on tonko-keskkorne. Värvus selgelt oleb sinakas-hall. Tekstuur on selgelt pikkuline porsunkihiline. Tihedad kohati massiivne. Hallikas hilekollane ilb dinola

Alumise piir on mõlemas augus kaas, kus analoogiate ja fatsiaalse loogika alusel peaks piiril olema ikka diskordantsus.

Liiprõike Adila

15) p. 19,33 – 45 F_1 c A Liiprõõa
diskiga sõg. 19,40 m.

~18,70 – 20,00 +– 1,30+(0,65) F_1 c A

Iisvestnjak ot tjomogo do sredne-tjomogo (v srednem slabo-tjomistyj), mikrokristallitjeskij reko do tonkokristallitjeskogo, slabo dolomitizirovannyj melkodetritjestyj (konglomerit iz vodorosljej, mshanok, gruppobr. iglokozhikh, br. i dr.), nejasno polukonkovatyj do tonko-sredne-slojstogo tolstogo.

Tekstura obuslovlena tolstogo- i rezko-vjetljajushimisja proslojami mjenjajetsja do tjom-koritnevato-sjerogo dolomiti-zirovannogo iz vjestkovogo mer-gelja s rastvorimymi tonkimi endo-sistymi kanalami iskopaemykh.
Kontakty s vjishjelezhashimi rezkie.

Ikka on tuginist ainult pool kinnitja (valdavalt jämn poolkristalliga) tekstuuriga.

Lubjatkuj inda põhivärvus on xhakis-rohekashall. See xhakas on tingit just nihtel. ohtrast pürüdist pruunpõustatust nii põhimassis kui ka local. oltriidis.

Sõg. ~18,80; ~19,40 ja 19,9 m. esinevad nihtel! nõrga pürüdse impregnatsiooniga dolopelsed katkistuspinnad, mist 2 nagu on keskmine. ~18,80 on ühe-sõõr. 2-3 mm paksuste kamedate mergelsetena, mis I nõrad punduda.

Vistla I

Puurimise intervallid ja kärni väljatulek:

	Puuritud	Kärni puurijatejärgi	Kärni ninu arvates
1) 0,0 – 3,9	3,9	0,6	0,3
2) 3,9 – 5,5	1,6	0,5	0,3
3) 5,5 – 7,0	1,5	1,1	1,8
4) 7,0 – 10,1	3,1	2,7	2,1
5) 10,1 – 11,3	1,2	1,0	0,8
6) 11,3 – 13,0	1,7	1,4	1,4
7) 13,0 – 14,2	1,2	1,1	1,1
8) 14,2 – 17,1	2,9	2,7	2,7
9) 17,1 – 20,1	3,0	2,8	2,8

6. VII 85.

Vistla I

Porkuni lademe kõpostratotüüp – kuulub alalisele säilitamisele (puuritud juulis 1984.a.)

Asukoht: Sõrghaua, kärru neljas kastis.

0,0 – ~6,10 – kvaternaar

~6,10 – 10,10 – Varbola kihistu: täielt sarnane alumisega, korrelatiivsed tasemed on alumisest püsivad ~ 20 cm ühtekokku kirjuvärvil. dolom. merglist tasa, sellest umbes 1 m kõrgemal kahe punaka (pürites) tasane vahel 15 cm tumedat merglit, vastu Q lausteral 3-4 cm paksune tase.

4,00 (3,90)

G_{1-2} V

10,10 – 11,30 – Kaigi kihistik: paksus tuleb suurem kui ülemises, aga midagi pole teha, ülemisele võib ikka mõlemas augus teomist. diski (põrunud piiridega), selle peal on siin lausteral. tase 3 cm (II augus 6 cm) ja siis tulevad Varbola basaalsed ühtekokkul. kirjud merglid. Selle 3 cm puhul kahtlust ei ole, nii et paksus muutub ühtsalt. Int. taksil lausteroline tase kuni 10 cm. Kaigi enda basaalses osas kuni 3 cm paksune lausteral. tase (kuni 8 cm), kuid seda on kulutatud.

1,20 (0,90)

G_{1-2} K

11,30 – 13,00 – Tõrevere kihistiku ülemine osa: on vahelduv paksem ja dolomiitsem osa moodustab kivimist kiiskmiselt ~ 40%, kohati aga kuni

1,70 (1,30) T_2

60%, alumine piir samuti teravt, võib joonist. diskr. Teiste sõnadega: siin on karkassi hõredamalt kui II auguss.

13,00 – 14,80 – Tõrevere kihistiku alumine osa:
1,80(1,70) Täielt sarnane II auguga, ka alumine piir on siirdeline nagu valgi, piir pandud Siuge kõige ülemise murdi kihist ~40 cm kõrgemale tollaste daatlgete laikunde kohalle.
T1

14,80 – 16,20 – Siuge kihistik: intervalli keskmises osas on (nagu II auguss) koorikulisi stromatoporoore. Alumine piir tundub olema siirdeline (II auguss on samuti liiga kulutatud), piir on pandud kõige alumise Siugetüüpi murdi kihi alla, kyngi selle peal olepas 10 cm paksune lubi. kihis on detriiti jäsid palju ja tüllalt palju on just jämedamat detr. ja tervet fossiil (korallid, gastr, ber.?) valdavalt paksukihil. laiuja
1,40(1,25)
S

16,20 – 17,10 – Vohilaiu kihistik: ülemises osas tundub olevat samuti ankylitsiid mopdustiga kivim. samuti laiguti dolomiidistunud, mille tõttu muodust. "pale" poolm. tekstuur, kegl. on tekst. ikka paksukihil. kyngi massiivne. Alumine vahetu kontakt ilmselt kaps. Kas ned kollased laiguid on dolomiidist ikka?
0,90(0,80)
V

17,10 – 18,70 – Roa kihistik: samuti ülem (siin ka aug.) 20 ja alum. 10 cm osalt. detriiti kasvanud punduvad. Detr. on valdavalt ekasn. ema. Tüsid ümmargusti õõtlest suurusega ostrakoodi lu-
1,60(1,50)
R

ülgete pesadena koondunud kärgede pesades 1 – 6-7 cm ja enam. Alumise piirega jälle sõgane lõigu vahetu kontakt pole säilinud, ülemine tükk on säilinud detriidiga. Rõga ja alumise tükk Adila tekstuurile tunnustega. Värvus täpselt sama, nüs Rõal (porsunud ilm, eprobatsioonikeskus).

18,70 – 20,10 – 1,40 (1,30) — Adila kihistu: analoogne ülemise esines 4 nõrka piir. diski, kollane värvus (porsumine, kollakas muutub eriti mõrgel, mis on ilmselt rohkem piiritine kui liivjakiri pohimass) ulatub kuni 50 cm nõgarusele. Adilase nõgarus nuppas prolevalt nõrgenedes. Diskid: 18,90 (porsunud osas, ilmselt prim. piiritine, II pundub kuna nõ ne osa kaas), 19,74 kõige tugevam (II on ne nõ. ~19,40) ja 20,07 (II 19,90 m II angus nõ ~18,80 m esines diskon ilmselt ohukeste kandidaate vieriste ridade nüs ziin pundub.

Kahe alumise diski vahekaugus I angus 23 cm ja II – 25 cm, nõga neid on identsed.

Suga sarnaneb Adilas 3 diski (üks nõrk porsund osas) ja 1 vieriste tase II angu porsunata osa ülemises osas.

Mõnede stratoonide piirid Vistla I ja II võrdluse alusel:

G_{1-2} V/Ka — võib joonistada diski

G_{1-2} Ka/F_{II} T_2 — vahetut kontakti pole säilinud, kuid tundub üsna kindel et on disk

Ka = T_2 / T_1 S_1 — üsna selge disk, kuigi sedavõrd ka lihtsalt kontaktpinnaks lugeda, aga loeme siiski diskiks kui õigemini kalutespinnaks

T_1 / S O_3 — selgelt ja ühemõtteliselt siirdeline piir

S/V — siirdeline piir kuigi teravam kui panna viimase Singe tüüpi/mõõdukamasse afla kuid neteravus oli diagnostiline ja oxalt kat. dolbus

V/R ? — mõlemas suguse vahetu kontakt pole säilinud, kuid kindlasti siirdelisi poole (vist paks ikka disk olemas).

R/F_I c A ? — diski pole näha, aga ta peaks siin ikka olema

Põhjast Sõtruvere on selge, et stratotüüpi kontaktide iseloom on tüüpiline Ida-Eestile.

Tõrevere
Roosna

Stratoonide lasuvussügavus ja paksus võrdlevalt:

	Vistla I	Vistla II
Q	0,00 – 6,10 = 6,10	0,00 – 6,40 = 6,40
G_{1-2} V	6,10 – 10,10 = 4,00+	6,40 – 10,30 = 3,90+
G_{1-2} K	10,10 – 11,30 = 1,20	10,30 – 11,30 = 1,00
F_{II} T_2	11,30 – 13,00 = 1,70	11,30 – 12,60 = 1,30
T_1	13,00 – 14,80 = 1,80	12,60 – 14,40 = 1,80
S	14,80 – 16,20 = 1,40	14,40 – 16,20 = 1,80
V	16,20 – 17,10 = 0,90	16,20 – 17,00 = 0,80
R	17,10 – 18,70 = 1,60	17,00 – 18,70 = 1,70
F_I c A	18,70 – 20,10 = 1,40+	18,70 – 20,00 = 1,30+
G_{1-2}	6,10 – 11,30 = 5,20+	6,40 – 11,30 = 4,90+
F_{II}	11,30 – 18,70 = 7,40	11,30 – 18,70 = 7,40

Porkuni lademe täispaksus stratotüüpsel alal – (7,4m).
või 5,70 ja 6,1

Nº 2 puurimise intervallid:

		puurk.	kõrni
0,0 - 5,0	=	5,0	1,0
5,0 - 6,0	=	1,0	1,0
6,0 - 8,5	=	2,5	0,8
8,5 - 10,0	=	1,5	0,9
10,0 - 13,3	=	3,3	3,2
13,3 - 16,6	=	3,3	3,0
16,6 - 21,1	=	4,5	4,2
21,1 - 25,6	=	4,5	4,2

lõpp

Keilas, 13.09.85. 24

Ehitusmaterjalide rüdma puursüdamikud

Nõmmeküla objekt.

Puuraugud paiknevad Paekna stratotüüpse murru ümbruses.

P.-a. Nº 1 on puuritud stratotüüpses murrus ja selle südamiku saj. institut endale. Kõrn on väga väike. Või see mismoodi, et ka nende kõrn.

P.-a. Nº 2

Asub murrust umbes 1,2 või 2,2 km põhja pool.

Puurimisintervall 0,0 - 5,0, kõrni 1,0 m.

0,0 - ? kvaternaar, sõa kasvigiidi

0,40 kõrni rakvere lademe alum. osast, mida võiks olla karavitikate esinemise alusel kuni ~3 m.

0,6 - oandu šaku kõrni, murglid, lauteral ja vellisel. vahek. ~ 1 m.

E'P/D$_{III}$ piir võiks olla umbes 6,0 m sügavpal tuginevat puurijat. vellised. ka oliski põhjavesi. Murdvamask hõja kaotus. Alumises poles ka mikrofoss. fauna. Selga D$_{III}$ ainult 2 m nagu vahevõtte, tuleb mis ainuga kontrollida. ja Tõrrem. puudub.

Edasi Lehtmetsa, millest saavi kaamasti

võlja kaotud intervallis

6,0 – 10,0 (4,0) – alum. pürol nagu oleks hõõg. impregn. disk. Diski all nagu kõvem puhtam kivim. 4 m aga oleks nagu paljurõõtu Lehtmetsa jaoks, ei tea. Ei, on pärispora.

10,0 – 13,30 – on Sõne. Sõv. kiht amb 3,30 alum. pürist 0,20 m madalamal ja on umbes 30 cm paks.

13,30 – 17,0 (3,7 m) — Pääsküla, üsna tüüpiline, mitte väga hõlp, savikamaid osi ka, diskid vähe üks hõrk püri ~0,5 m ülem. piirist sügavamal. Tasemiti ka püg. detr. kivimit. Mõlemad piirid sirgelised.

17,0 – 25,60 (8,6) — Kõla alumine savikam osa. 21,2 – 22,2 on ka puhtam osa, mis oma pubvert. käärkõrd poolest sarnanb (ja ka puhtuselt) Pääsküldega. MBdel tähtlda ja pole ka alga ehtsõla. Ka märgat. int. sügavamal on puhtamaid tasemeid. Äkki on puhtam osa juba Mõdise, ei õnnestu ei ole.

Kõla kihistu.

Puurimise intervallid P.-a. Nº3:

0,0 - 0,7	= 0,7	0,2
0,7 - 3,7	= 3,0	1,1
3,7 - 6,5	= 2,8	2,4
6,5 - 10,1	= 3,6	3,2
10,1 - 13,3	= 2,8	2,1
13,3 - 17,8	= 4,5	2,8
17,8 - 20,9	= 3,8	2,2
20,9 - 25,2	= 4,3	1,5 lõpp

P.-a. Nº3

Murrust ja tast 1 km ~~läänes~~ lõunas.

0,0 - 0,6 - kvaternaar, kärnis aimult karbonaatne kliiu, võrreldes, et alumpõhi valgi kõrgemal

0,6 - 3,7 - õiget kärni ei ole; on killustik ja mõned turvad rattad
3,1 Aimult alumise 40 cm ulatuses on kärn, se on tüüpiline
Palkna kivim: nõrgalt savikas kaskjaskihiline beinjas lubjakivi kohati ilmselt peoldunud ja osmi, snakas või rohekashalli lubjamergli vahk. paksus kuni 5 cm, vahelduvad ja karge., kivim hüdam sis.-roh.-hall.

Sellest 40 cm kärnist kõrgemal on kildude järgi nagu enamvähem võrdses hulgas apamiitset või podaft. kivimit mida edaspidi nimetame Saunja tüüp ja savikamat mikrokrist., mida nimetame Palkna tüüp. Int. alumise piiri kärni järgi tõrav, diskr. kiht näha ei ole Akesonanss 3,3 m kõrgemal on Palkna tüüpi kivimis ka Saunja tüüpi kivimi, vahekihte aga kui palju ja kus kes seda teab, Saunja tüüp P 40 cm jagu pigem vähemalt veist või palju alumisse osasse kivimit. Pärast ülevaatamist võiks alla S tüüpi siis jälle P ja siis veel vähemalt S-i, kuni alla 40 440 P-ni. P. tüüpilises osas S tüüpis tundub nagu diskr olema. (pär. laigud ja ussik.

3,70 - ~ 5,10 - S tüüpi puhas ef. kuni mikrokrist. kivim., diskr. 2-12% pigi paljudel., nõrgi kohati väldi. krist. kivim. piirist. ~ 0,4 m. nõrgalt kollakas kohati ka snakas või roh.-hõrgelt
~ 1,40

Diskod eesm. ainult S tuubi puhul!

Teiste ainade piiridisk mitmeav ei ole siin korog. disk ja püv. 2× kaos!

Igati ilus ja selge ja ühtemoodi Tudu ja Paekna püv.

F ja P
E' T

eeslb mhtsl. nõrk, ülemalt mitme-korrane püv. disk, mis meenut. nivd diske, mis eesm. mõõrus.
Tut. alumise püv kaos.

~5,10 – ~6,10 – ~1,0 (70) – Paekna tüüpi kivim: nõrgalt savikas kuni puhas, mikrokristl., pendijtrüdikas, graakoshall kergemalt kihtl. lainja läk, glatt. kohati põrüdlist! Alum. püvtl nõrk püv. disk ja selle all tiraw litomuutus

~6,10 – ~6,40 – ~0,30 (0,32) – Saunja tüüpi kivim.: puhas peitkristl. kollakashall (isegi kergelt pruunikas) kergemini ohukese kihtl. lubjak., mõrdi kilmed 2-3 mm, katkendlikud, hästi karjaga nõrke karga. Diskod ~~6,40~~ 6,40 ja ülemist 3 cm kõrgemal, mõnane on tugev püv. alumine äga nõrk, (see on ehist kaksik disk. Nõrk püv. vall nõrg. ~6,20 m. Alum. püvtl diskt ja tiraw litomuutus

~6,40 – 7,00 – 0,60 (0,60) – Paekna tüüp., ühtlane nõrgalt savikas väga karvade mõrdi kilmestiga, kergkm. kuni paksukihtl, rohkes kuni graakoshall alum. püvtl ~20 cm nõg. eeslb ~3 cm paksune rohkeshalli tug. savika läk, nõt nõgi lubimõrdi pakke. Petr. pinn õrgelt püvrüdlist. ~15%.
Alumisel püvtl. ühitüüpi, kohati kuni 1 cm paksune püv. tüüp, ülemalt vähemalt 2 t disk, mille koopa-taol. laskud pilud, kuni 15 cm sügv., vendade kuni 3 cm.
Ääreosa pehmendus ja vähe karogulsi

7,0 – ~14,0 – ~7,0 (5,60) – Tudu kihistik: peit. kuni mikrokristl. (kohati), puhas kuljakiht, kaskuni ülemised kihtlised, lainjas, aga padm. ei anna välja, mõrd.

kuni 5 mm. Tumepruun kiirus üle kollakaspall, kohati hallpruunini, rohke dyt ründiga ~5% alumiol püüd. Selge tuger piiriline katkestusjoon. Alumine piir noorks olla ka kuni 30 cm kõrgumal, aga kõrni väljatuleb on pii sitt et ümbrdasin 14,0 peale. Int. ries on vahemikus 9,3 - 9,65 kiirus kergelt sõrakashall, esiti ülemise 20 cm osas tunduvnoori oleks kiirus siin varitsem aga tegel. ei ole, ussub ilmselt ainult rohkem pinnpüüst. püriiti, Sest on ka mõõn pliski. See on sama efekt, mis murrus. Diskrd: 9,30 - tuger püür. 9,33 - nõrk. püür., 9,50 - nõrk. püür. ja 9,65 + kiskum. ümpr. püür. Ilmselt see ei ole jüski murru tase! jumala pärast mille!? On on ikka!

~14,0 - ~18,40 - Piilse kihistik püriidikiirgalne osa; puhas pliit. kuni mikrokihti, kohati hõrgelt dolom, sõrakashall (kuhjam), kergemise- kuni ohukesikihiline (kaarne) kõdr. 1-2% vet., ülemise meetri piires on ogente ussik. jämbus ainult püriidijat, hilgem on koos ussik. püriidist., killd modust. fikida kiirgi kuni ört. Lõpuni. Ussik. ø 1-3 mm. Murgli killd kuni 3-4 mm, eganasti sõlgl. Ülem. piiril püür. disk. tuger, ollust alla 15 cm nõrgem ja ollest enakorde 20 cm lalla valgu nõrgem.

~4,40 (2,90) vaga umbes

Alum. piir siirdiline, pandud püriidikiirgide järsu näitel meie järgi.

~18,40 - ≈24,50 = see väärt arv on võetud
~6,10 (2,80) nii ümardamise mõttes, sest

augu lõpus on 30 cm Oandu kõrm, vilkvarv purunisse ikt. on 20,90 - 25,20 = purust 4,3, kõrni 1,5 m, jus on võltsu/jõ, et Oandust on kadunud 0,4 m, mm jääb ca. orvele, mis purunisel kurgi kadunud ka.

Jooniste järel 30.09.85 Ei ikka kõrk (K).

Se ikt. vorks alla ≈ 3-4 ülem. meetrijoone vel Bülse ja alumise 2-3 m utatuse juba Kiidena kihistik.

Tegemist on: plam. peitkivist., puhas, valkjas keskmise kõlbe, laigjas kuljakiji, milles on gaguse sinna võhn ussk, kuhk, pöörd nõnda muutub ~~pleemaks ja~~ hõrdamaks, kõigud aga isc pimedamaks, kuni 5 mm Alumise 2-3 m jõnes kõrke pildpe ei ole, kuna ≈ 2-3 m alt esineb keraveticate voristruktuure Alumise piir purust. Petriiti 1-2%.

Merg li vahek. paksuse kuni 1 cm, pesa-dena isegi 2-3 cm. Need orund kehtivad alumise 2-3 m osas. Kõrgemal mergli paksus ei ületa üle 0,5 cm. Mergel on kõrkunisest pall.

≈ 24,50 - 25,20 — Oandu: tüüpiline on ja nõsi
≈ 0,70 (0,30) piirkonna Saku kihistu mergel, diiritus, kongl. ja alevriitsete vahek.

Puurimise intervallid p.-a. N°5

0,0 – 5,5	= 5,5	0,4
5,5 – 8,0	= 2,5	0,6
8,0 – 11,1	= 2,9	1,2
11,1 – 14,3	= 3,2	1,0
14,3 – 17,0	= 3,3	1,0
17,0 – 19,3	= 2,3	1,2

F ja P
E T

Puurimise kvaliteet ei vaja kommentaare.

P.-a. N°5

0,0

0,0 – 5,50 – kvaternaar

5,50 – ≈6,6 = 1,1 (0,35) P tüüp

≈6,6 – ≈7,80 = 1,2 (0,20) S tüüp mõlemalt puurdel ja ühes diskis.

≈ 7,80 – ≈ 9,0 = 1,20 (0,30) P tüüp, alum. puurd. 3x-4x disk. võtmas

≈9,0 – ≈ 16,0 = 7,0 (1,6) Tuulu, siltsm. diskidoltmas ja sirgkaresoppe

≈16,0 – ≈ 18,8 = 2,8 (2,0) Pülse puur. kivjal.

≈18,8 – 19,3 = 0,5 (0,5)+ Vähese kivjadega Pülse.

Puurimise int. P.-a. №6.

0,0 – 2,0 = 2,0 0,40
2,0 – 4,0 = 2,0 1,20
4,0 – 9,0 = 5,0 2,40
9,0 – 13,8 = 4,8 0,6
13,8 – 17,2 = 3,4 1,6
17,2 – 21,5 = 4,3 3,0
21,5 – 25,5 = 4,0 3,5

Kõik kokku, mis on puurdiskr kergemini, all on kuivas. käärkuduga olnk, all peal vähemalt 0,5 m vahega 2x. pun. See vahel osa on all P tüüpi ja ülem. pool S tüüpi (mitm.).

P.-a. №6

0,0 – 2,0 – kvaternaar (diss a tõhlda)
2,0 – 4,0 – tundub, et valdab S tüüp. (2,0 (9,2))
4,0 – ≈ 5,0 = P tüüp 1,0 (0,60)
≈5,0 – ≈ 6,0 = 1,0 (0,6) S tüüp, mitte väga tüüpil. rohkem õnnakat, oliskid' kõrgad
≈6,0 – ≈ 7,0 = 1,0 (0,6) P tüüp
≈ 7,0 – ≈ 7,5 = 0,5 (0,30) S tüüp; vähemalt üksikx
≈ 7,5 – ≈ 10,0 (või 9,0) = 4,5 (või 2,5) (0,6) P tüüp. all nõrka. edasi on kõrn nagi, nii et Fib / E piir pole päris selge. Piirdiskr tükk kuivasõõlkiga on olemas (kõrg. tundu), kuid ka on allpool ka Tudu osiseid oliskid.

(Võtame 1 kxa 9,0 sobib paremini)

9,0 või 10,0 – ≈ 16,00 = 6 või (7) (1,2) Tudu tüüpil.
≈ 16,00 – ~ 18,5 = 2,50 (2,4) Pilse piirdikirjaduga
Edasi tulib ilus kõrn ja usaldusväärsed paekivid.
~ 18,5 – 24,5 = 6,0 (5,9) Ilus Kiviora ülemisel
piirk muutub ka tekstuurne / ine mikrokrist & kuni alg. puhas valgas kõrga kollaka toonigs, kiskumd.

kihiline lainjas lbk., mõrdj. mikrokihil. pakett (ussik tõttu mikrok.) pakseks kuni 0,5 cm, aeg. kuni 2 cm kõrgusega pruunikad Mn-ühend. tasemel õhemad ja tihedamad. Puurõõlikivijad ebaühtlaselt jaotatud ja nõrgad. Kuni 20 cm pärast nõgen. alus Oandu lubjakivikihi põhi. pärn. alumiini.

24,5-25,5 – Oandu (Saku) mergel dolomiitne tasemeti, kohati põhi. vaheldub tasemeliselt.
1,0 (0,6)

Puurimisint. №7

0,0 – 4,5	= 4,5	(0,6)
4,5 – 7,0	= 2,5	1,4
7,0 – 10,0	= 3,0	1,2
10,0 – 12,6	= 2,6	0,8
12,6 – 15,6	= 3,0	1,6
15,6 – 18,3	= 2,7	0,8
18,3 – 19,6	= 1,3	1,1
19,6 – 23,2	= 3,6	2,1
23,2 – 26,0	= 2,8	1,0

P.-9. №7

0,0 – 4,5 – kvaternaar, kas kõrk – ei tea
4,5 – 5,0 = 0,5 (0,3) P tüüp.
5,0 – 6,0 = 1,0 (0,8) S tüüp
6,0 – 7,0 = 1,0 (0,3) P tüüp
7,0 – 8,0 = 1,0 (0,5) S tüüp, mitte eriti puhas
8,0 – 8,5 = 0,5 (0,3) P tüüp
8,5 – 9,0 = 0,5 (0,2) S tüüp
9,0 – 10,0 = 1,0 (0,7) P tüüp. all tugev dis.
10,0 – 11,0 = 1,0 (0,3) S tüüp. või juba Fudy
11,0 – 13,0 = 2,0 (0,7) ebatüüpl. P, mhtel. puhas alum. piirk. kvaag. kõrk. dis.
13,0 – 18,0 = 5,0 (1,8) Tuuli
18,0 – 19,5 = 1,50 (1,3) Pulse
19,5 – 26,0 = 6,5 + Kuduva.

PAEKNA Nº1

Kärni puur. Nº1

0,0 – 3,0	= 3,0	(1,0)	
3,0 – 5,5	= 2,5	(1,8)	I kast
5,5 – 7,5	= 2,0	(1,2)	
7,5 – 8,5	= 1,0	(1,0)	
8,5 – 11,8	= 3,3	(2,9)	II kast
11,8 – 15,8	= 4,0	(1,8)	
15,8 – 19,5	= 3,7	(2,0)	III kast
19,5 – 22,0	= 2,5	(2,0)	
22,0 – 26,6	= 4,6	(4,4)	IV – V kast
26,6 – 30,0	= 3,5	(2,0)	
30,0 – 33,0	= 3,0	(2,5)	
33,0 – 35,5	= 2,5	(1,8)	VI kast

PAEKNA P.-a. Nº1 murrus

0,0 – 3,0 tüüpl. murrukivim Q kontrollida.

3,0 – ~4,0 – püüritud tase ehk tüüpilisi tuuk. alles ehmlgerd diibse

4,0 – 5,5 – tüüpilne tuuk, alumisel piirl. tugev, vähemalt 3× püür. disk. mille kõrgus ulat kuni 15 cm piirg. kokku oda diskidega ~2000. piir mis ohtlik, mõn on Pülse uusstkirjel, ülem. püüriks.

~5,5 – ~5,8 (0,3) – su diskidi kompl.

~5,8 – ~9,0 (3,2) – tüüpl Pülse, alum. püür sütkulvne

~9,0 – ~15,0 (6,0) – Kuduva tüüpl.

~15,0 – ~18,0 (3,0) – D III tüüpl., alumised vahe. ei täähuldu, ülemised on ja. palju

~18 — edasi lähtmtsa pm Saue kr. tase ~20,0 (alum. kivikast)

Pülse ülemine piir alt määtes ~5,9 m, ülalt määtes ~5,7 m, keskmine ~5,8 m.

5,10 – 5,40 – <u>saunja tüüpi kivim</u>: , nõg.
5,30 m alge puiste (tygeva)
0,30 (0,30) impregn. diisk, mis aralt ära
kalutatud. Alumine pind kuue kivi.
Saunja nõrdune. Muidu sama tüüp. Saunja

5,40 – 6,50 – <u>paekna tüüpi kivim</u>: esimene alge
paekna tüüpi kivimitase jääb
1,10 (0,90) täiesti õrgile tahale seega, ehk
teisisõnu paekna kihistu aluniste
puiste. Aluminel puiel võrinas
Paekna diisikompl. Diisk-blokahelist kivimit
võib pidada juba Tudusse kuuluvaks
ona kõrgemalt, sest kõige alumise
diisi peal tuleb kohe tüüp. paekna.
Diisk on puistud killa-ll mar-
kantsed, pakekangelsed erin. aukudes
on muutlikud. Nende arv on tavali
3 rahul ka 4 diisi. Rahel on ~~alt~~
Tüsc diisk taskutes, mis enamasti
kõige nõgavamad, esinemas ka kroogeni.

FiaP
E'T

6,50 – 6,67 – diisikompleks, mis kuulub juba
0,17 (0,17) Rakvere s.o. diisidel rahel on
juba puhtam Rakvere tüüp kivim.
Küll ilist pram. mikroskopist. Pohikivimis
on ka detr. päritolustumist, mis annab
kivimile mga savikama ilme. Alumine
diisk on üsna sile, püst. impr. kuni 4-5 mm,
diisikompl. 1-3 mm Trcyp. käikudega. ! Taskud
Käikudes ja kuni 4-5 cm nõg.
ka diisidel all Taskuline diisk on ülem. piiristi
on kaverne käikudes- 7 cm nõgavamal, püst. impr. ca umbes
-dolom. 3-5 mm, mikrol. tasane ja sile, kuid
sligt lõhtuvad käigud (taskud) ø 2 cm
ulat 7 cm nõg. nõis taskutes rahel
kroogeni, nin algl.
Alumine diisk on ülem. piiristi
(umbes) täpselt 17 cm nõgavamal

Tudu alumises osas püsidiskist 0,2 m kõrgemal on nõrk tasane disk.

mpr. 1-2 mm, tasane, nõle, kõrgud ulat. 5-8 cm. nõgarmism. Keskm. diski tasand tõstab mihkl. kihida mat., millg esineb peni sõgud alalom. kivist.

6,67 – 13,00 – puhas mipro- kuni peitkivist, nõrga kallaka taanga lubjakivi, keskmise-kihtl. lainjas valdavalt, harvem ohukeskkihiline.

6,33 (4,50)

Tudu

Intervallis 8,15 – 8,50 on kivim hallokas (hallihall) ilmselt. pleistot. püriidi tõttu, esineb ka 19 mm. diskt. kuni 1-2-3 mm. ulatusl. järgi iga harva nagu Tudus ikka. veid rohkem veid mõn. kõrke (laike) diskjkompl. all. Paeva mugru põhja tagamel. Int. alum. ja ülem. püsil. mihkl. sõdad ja tasased mõn. diskid ilmuvad kõrge. Esinevama 3-4 mm mpr., all 1-2 mm mpr. Ulalt 13 ja 20 cm nõgavusi veel 2 diski, mis vellgi nõrgemad kui intervalli alumise ja int. pial on püriidist s.o. mitte kõllakaid tasemeid kuni kõr. 50 cm kõrgemal, kust nende tõpset asuk. ei tea.

Tudus prunikate mõrdi-vatek. paknus koval 1-2 mm, harva kuni 5 mm, lainjad ja harjan. Alum. püsil disk, mis sellest ülgnes on kaos.

Int. 8,15-8,50 alt kivaget. ei leia ilmselt on, veid, mis hõredalt, et puuraõmi ei saaks paljandi põhjas on veid ka harva.

Nabala objekt

E'T / E'P

Nõmmekalda

Proovid aukudest 16 ja 16A ja B:

1. 3,9 – 4,0
2. 4,40 – 4,50
3. 5,20 – 5,30
4. 5,20 A
5. 5,75 – 85
6. 6,30 – 45 F₁aP
7. ~~6,60~~ 58 – 6,~~75~~ 5 ~~XX~~ E'T
8. 6,65 – 680 A
9. 6,70 – 6,75
10. 7,65 – 7,70
11. 8,00 – 8,11
12. 8,36 – 8,48
13. 8,50 Triivne diskitase
14. 9,10 – 9,20
15. 9,70 – 9,75
16. 10,40 – 10,50
17. ~12,00 E'T / E'P
18. 13,30 B
19. 13,30 – 13,40
20. 16,40 – 16,50
21. 16,50 – 16,60 E'P
22. 17,30 – 17,40 E'K
23. ~19,30 – 19,40

13,00 – 17,00 – tüüpiline ainse kandi Pülse: pikal orgudega käärkudega tase ~ 90 cm nõlk ka rahem, siis tuo piirdikäri, alumine piir tihesta pinn.-kivja kadumise järgi. Keskm kihtl.
4,00 (3,20)
Pülse

17,00 – 20,00+ – tüüpiline Kiidva, keraarefikato tase ~ 1,5 m ülem piirist madalamal keskm-kunn paksu kihtl. pruunikas hall vahelaarjas mergel kunn 0,7 cm paksuses.
3,0 (2,0)+
Kiidva

	Nº 16	Nº 16A	Nº 16B
paltna	3,2 – 3,4 = 0,2+		
šamja	3,4 – 4,2 = 0,8		
paekna	4,2 – 5,1 = 0,9		
Šamja	5,1 – 5,4 = 0,3		
Paekna	5,4 – 6,5 = 1,10		
Diskitekompl.	6,5 – 6,67 = 0,17		
Tudu II	6,5 – ~~8,15~~ = 1,65		
Diskitase	8,15 – 8,50 = 0,35		
Tudu I	8,5 – 13,0 = 4,5		
Kogu Tudu	~~13,0~~ 6,5 – 13,0 = 6,5		
Pülse	13,0 – 17,0 = 4,0		
Kiidva	17,0 – 20,0 = 3,0+		

Kirjeldus: 4. – 12. IV 86.

P.-a. № 2 Toompea

P.-a. asukoht: Toomkooli t. 21 ("Toombaari" kõrval)
Objekt: Tallinna kiirtramm (Võidu väljak – Balti jaam)
Puurijad: REJ brigaad 25. – 31. III 86.
Suudme absol. kõrgus: 47,49 m (Balti süsteemis)
Koordinaadid: x=55730,85 (kohalikus süsteemis)
y=66031,15

P.-a. üldsügavus: 68,40 m

Andmeid puurimispäevikust:

0,00 – 4,00 – täide: muld, veerised, üksikud lahmakad, sügavusel 2,80 – 3,70 müürijäänused, tihenemd
4,00 – – kultjakiri murenemd kõhenemd, alates 4,60 m kõva
30,1 – 34,0 – väga pude, ei too välja
34,0 – 37,6 – välja ei too.

Kirjeldanud: L. Põlma 4. – 12. IV 1986. a. L. Põlma

25.03.86. Vesi ilmus sügavusel 10,10 m ja jäi püsima 6,60 m
31.03.86. veetase 18,40.

Puurimise diameeter: 0 – 14,40 m. – 132 mm
14,4 – 37,6 – 112 mm
edasi pole märgitud

Puurimise intervallid ja kärni valjatulek:

		Kärni %
0,0 – 4,00	= 4,00 (0,00)	0%
4,00 – 4,40	= 0,40 (0,27)	67,5%
4,40 – 4,70	= 0,30 (0,30)	100,0%
4,70 – 6,60	= 1,90 (1,85)	97,4%
6,60 – 9,00	= 2,40 (2,40)	100,0%
9,00 – 11,10	= 2,10 (2,00)	95,2%
11,10 – 13,20	= 2,10 (1,00)	47,6%
13,20 – 14,40	= 1,20 (0,50)	41,6%
14,40 – 16,40	= 2,00 (1,86)	93,0%
16,40 – 21,00	= 4,60 (4,05)	88,0%

! ?

Kastrad:

I kast : 4,00 – 7,10 m

II kast : 7,10 – 10,10 m

III kast : 10,10 – 14,40 m

IV kast : 14,40 – 18,30 m

Väo puhtus (toote) / Võtte vedu

C₁ c kr = (Kõrgakalda kihistu)

C₁ b väK

0,0 – 4,00 – по буровому журналу культурный слой: почва, валуны, отдельные мелкие отломы, в интервале 2,80 – 3,70 м развалины каменной стены.

4,00 – 4,50 – известняк чистый до слабодоломитизированного, доломитизация по вертикальным и горизонтальным ходам диам. до 1 см, мелкодетритовый, желтовато-серый, сильно выветрелый, микрокристаллический, просвечивается субвертикальная открытая трещина поверхность которого сильно выветрелая и со следами разворотия в пределах всего интервала. Текстура тонко- до средне слоистая (толщина слоев 2-3 см), порода (разрушена) в результате выветривания по поверхностям напластования. Нижняя граница переходная.

4,00 – 4,50 (0,50) (0,35)

C₁ c kr K? või P?

Текстура обусловлена тонкими 2-3 мм волнистыми и разветвляющимися ходами слабо доломитизированными (известняка) и их скоплениями.

Seda ist. nõks pidada ka mitte osaks (kivimiitidiks), kuid just see labiilsete valistest selle iseloomustab.

4,50 – 7,30 – известняк чистый, микрокристаллический до тонкокристаллического, неравномерно (в основном по субвертикальным ходам) доломитизированный, мелкодетритовый, детрит почти сплошь и неравномерно перитизированный, светло-серый с желтыми и бурыми пятнами и разводами, выветрелый.

4,50 – 7,30 (2,80) (2,75)

Lamamõõt pihiku chitinskiitasse

Nimetage piir (doloom. kihi/kam. piir)

b верхний ряд (6 шт 10–15 cm) проектируется закрывая трещина, что он тоже должен должен сохнуть также 6 дн.

Пермяне чаще всего рожен ряда длина 6,4 м, ряд высокий он тоже 6 м. Дрова сушили интенсивно и часто зимой.

Ряд с основой он пермяк (коллаж) одновременно тайгуют выбрать и верх кайнут 6 досок 1 см, конец ножка или один тайгаст ширина 6 м. и сам.

Кармашки max. размер ширина 20 см, 5 см под один ряд сколько 4 шт. 4,65–83 и 5,40–70 м, ряд немного ка ширь 7 см и ширь 6 см высокий. Рядом ряд 5,98–6,18 м и 6,38–56 м. Ширина ряда 7–9 см. Текстуры получаются мягкие, серые кайнут и коричневый, ряд высокий, одинаковый 0,5 м плюс мягкий ряд чередуются кайнут, минимум 6 дн. Текстуры, модуль, продукты ка ряд плюс ряд досок.

Доски разных видов:

1) 4,54 – фосфатный, чёрный, каждый кайнут – один кайнут толще и ширь и длина примерно 1–2 см.
2) 4,61 – фосф.-пир., кайнут-один, кайнут 4–5 см ряд.
3) 4,95 – пир.-фосф., чёрный, кайнут-один
4) 5,06 – фосф., чёрный, каждый кайнут-один, конец ка длина импрегн.
5) 5,13 – фосф., чаще чёрный, кайнут-один
6) 5,25 – фосф., кайнут-один, керам. гидрогелем
7) 5,33 – фосф., чёрный, каждый, кайнут-один.
8) 6,01 – фосф., пиночёрный, кайнут-один
9) 6,03 – фосф.-пир., керам гидрогелем (импрегн. ками 3 мм) кайнут-

Diskide 6,39 ja 6,45 vahel on kivim algult rohelka tooniga, kuid sarnaneb vist ülle 10% õiksi ei tõuse.

Disk 6,39 m võiks olla ka kaksikdiski analoog, aga siin on ta ülekordne.

C₁-6 väP

C₁-6 väR

-sile, käigud ulat. 5 cm ja enamgi.

10) 6,28 – fosf., väga hõrk, laiajas-sile
11 ja 12) 6,35 – fosf. kaksikdisk (vahekaugus 2-3 mm), keskm. tugev laiajas-sile
13) 6,39 – fosf.-pür. (anal. 6,03), impr. 2-3 mm, käigud ø 1 cm ulat. kuni 6-7 cm nõg. s.o. järgm. diskini, ldlaiajas (kuni 2 cm)-sile
14) 6,45 – anal. eelmisega, kuid impr. mitte ülle 1 mm ja ka vert. käikeide.
15) 6,51 – ühna impr. katkestus, ebaselge.
16) 6,71 – fosf.-pür., keskm. tugev (kuni 3 mm) laiajas (kuni 2 cm)-sile vert. käigud 2-3 cm, anal. 6,03, 6,39, 6,45
17) 6,76 – pür.-fosf., väga nõrk ja katkendlik
18) 6,82 – fosf. keskm tugev (2 mm), laiajas (kuni 2 cm) – konarlik, katkendlik
19) 6,86 – fosf., ülinõrk, katkendlik
20) 6,95 – fosf., keskm. tugev, katkendlik, laiajas-sile
21) 7,04 – fosf., eelmisega analoogne

7,30 – 7,70 – известняк чистый, от слабо- до средне-доломитистого (т.н. "доломитовый слой"), микро-тонкокристаллический, мелко-детритовый, тонкодобавал горизонтально и косо-волнистый, прерывистый, изредка обособляющимися в виде линз, гнезд и желваков кремнями, в основании слоя – с прослоем (0,40 м) известняка чистого, серого, тонкокристаллического, с редкими мелкими (до 1 мм) пятнами доломитизации.

0,40 (0,40) Pal kihiotik "dolomiidikiht"

Слой четко отбивается по кровле и подошве, в основании – с размывом, с включениями (до 1 см) подстилающих пород.

Сверху вниз:

7,30 – 7,49 м – известняк чистый, от слабо- до средне-доломитистого, микро-тонкокристаллический, мелкодетритовый, тонкодобавал горизонтально и косо-волнистый, прерывистый, изредка обособляющимися в виде линз, гнезд и желваков кремнями, в основании слоя – с прослоем (0,40 м) известняка чистого, серого, тонкокристаллического, с редкими мелкими (до 1 мм) пятнами доломитизации.

7,49 – 7,70 м – известняк чистый, от слабо- до средне-доломитистого, микро-тонкокристаллический, мелкодетритовый, тонкодобавал горизонтально и косо-волнистый, прерывистый, изредка обособляющимися в виде линз, гнезд и желваков кремнями, с редкими мелкими (до 1 мм) пятнами доломитизации, с прослоями (0,5–1,0 см) глинистого известняка, с включениями (до 1 см) подстилающих пород.

детрит прослоями (особенно в нижней части интервала) относительно сильно турбитизированный; светло-серый с синеватым оттенком, пятнами (новые 2 см) и разводами (бывший). Текстура в преобладающем относительно тонкий среднеслоистый, кекм.-кливаж 2-3 см. Paksemaid kihte (kuni 6 cm) esineb dixi 8,35 m all ja aluosse 0,5 m piires. Текстура обусловлена пятнами и их скоплениями (до 1 см) зелен.-серого мергеля, гнездово брекчиевидными. Aluosse piir dixirid, vorks abid ka kivi sisaldena.

Väikesemaid (otsemaid kui dolom. kht) dolomiitseid fosfeide aluosse 1 m piires, eriti arvest suurimate kogemust.

Int. aluosses osas pornuosse jäljend dubiselt valdenevad, eriti aluosse 40 cm piires.

Dixirid järgmistel puuraukudel:

1) 7,95 – fosf., nõrk, laiusjas (1 cm ampl.) – sle.
2) 8,13 – fosf., nõrk, laiusjas (1 cm) – konarlik
3) 8,22 – fosf., tugev (impr. kuni 1,5 mm), laiusjas (1 cm) – sle
4) 8,35 – fosf.-pürr., üks tugevamaid, laiusjas (1,5 cm) – sle
5) 8,63 – fosf., väga nõrk, ebaselge, katkendlik, laiusjas (1 cm) – konar.
6) 8,69 – fosf., nõrk või isegi väga nõrk (< 1 mm impr.), laiusjas (1 cm) – konar.
7) 8,71 – analoogne 8,69-ga
8) 8,72 – analoogne 8,69-ga
9) 9,63 – fosf., kesk. tugev, laiusjas (1 cm) – sle
10) 9,78 – fosf., kesk. või tugevam, laiusjas (1 cm) – sle
11) 9,84 – analoogne 9,78-ga
12) 9,87 – analoogne 9,78-ga, kuid veidi nõrgem.

Praegu Rbala kihistiku osa, mis vääriks eri nimetust ja ka kuulumist eakka eoidse kihistuga.

C i b väR

C i a as O

9,90–10,05 – известняк чистый, в верхней части доломитизированный, микро- и тонкокристаллический, мелкодетритовой, дет. более 50% литифицированный, серый до темно-серого, с редкими белыми (фосфатными или фраккопо-выми) обломками с размером не более 1,5мм, встречаются также отдельные бурые (ятриевые) обломки, valged eoide on kõige tihedamalt alumise 2 cm piires, siis nende hulk väheneb kiiresti, kuid väga ühtlaselt esineb isegi alumise int. alumises osas (4–5 cm piires). Kivim on kompaktne, poorsusta, keskmistekihiline. Tekstuuri on pohjust. fosf. katkestuspinnad. Alumise piir kiire pinnina (1–2 cm ulatuses) göt. eoidiodi kadumise järgi.

0,15 (0,15)

valgete (fosf.) eoidiidega tase

Diktid järgmistel näitajatel:

1) 9,93 – fosf., väga nõrk (tajutav ainult mägal värvitud pinnal), kohati ka ilma ihuv., lainjas (1 cm) – veidi konarlik.
2) 9,99 – analoogne 9,93-ga
3) 10,04 – analoogne 9,93-ga

10,05–10,55 – известняк среднекристаллический, местами до слабоглинистого, в верхней части до чистого, в верхней части также прослеживается тонкий прослой слабодоломитизации, микрокристаллический, мелкодетритовый, серый, с многочисленными детритовыми, мелкими (менее чем 1,5мм) обломками, veidi ühtlaselt jaotunud nagu ikka kuid põris ilma eoidiidita text. sellepärast kõrge Ci ole, kerkm osas on eoidid veidi joonedamad, от средне- до тонкослоистого, текстура обусловлена пленками (< 2мм)

0,50 (0,43)

Ojaküla kihistik

Cīruas 0

B_{III} lb U

Kogu kunda lade praks Tallinna – Kapla vahemikus kuulma suhtel rohke gl. esinemise tõttu Torla (?) kihistuses ja se ülemise vähese glaukoniidiga Ubari praks olema oraldi kihistik!

Juba K. Orviku (1960) mõrgib Ubari jaguneminst kaheks osaks

Tsentso-eesoo izvestkovogo mergelja 46 poverhnostjami pereryva. Na nizhnej granitse foss. P. P. Parnumõlaike fundub dlevat nõrest diskidega, nad on naiskesd ja nõrgad.

Diskid järgmistel nägavustel:

1) 10,11 – pün.(?)-fosf., väga nõrk ja ebaselge
2)ja 3) 10,15 – gõtitne impregnatsioon (3. kuni 5mm, fosane/ampl. 4cm kuni 1cm) – sõle, kõigud kuni 5 cm, nõg.; katkendlik nõka jälged vel nihest diskist
katkendlik
4) 10,25 – fosf., tugeva impr. (5mm), ampl. 4cm, lainjas – sõle.
fosf. nõs otse ka fosf.-pün.
5–10) 10,30–35 – esineb vahemalt 6 fikedalt paiknemat (tiheduseg alla 1cm), keskmise tugevusega, lainjas (kuni 1cm) – sõlebat.
11) 10,43 – fosf., nõrk, lainjas – sõle
12) 10,46 – fosf., nõrk, lainjas – sõle
13) 10,55 – fosf. keskm. tugevusega (kuni 3mm impr.), lainjas (kuni 2cm) – sõle, kõigud ϕ 1cm nlat. kuni 3 cm nägavusele

10,55 – 10,80 – 0,25 (0,25) – Известняк светлый, мягк. dolomiidistunud микрокристаллический, мелкодетритовый, светло-серый, с редкими мелкими зернами светло-зеленого глауконита, текстура толстослоистая, кое-где плитчатая (до 1 см толщ.) от карбонатных стяжений.

vähese glauk.-ga Ubari

Diskid järgmistel nägavustel:

1) 10,57 – fosf., nõrk (impregn. < 1mm), vist sisald. ka püriiti, lainjas (ampl. < 1cm) – sõle.
2) 10,65 – pün.-fosf., ebaselge, katkendlik, parnumõ (?), lainjas-sõle
3) 10,76 – jälged järgneva diskiga (piirdiskiga) anal. katkestunest.
4–6) 10,80 – sõle diski nägavus antud taaskuni pohjade järgi (et saada võimalikult arvu). Diski pealispind

on põhjadest kuni 3,5 cm kõrgemal või teistsuguse
faksiste nägemus on 3,5 cm. Disk ise vähemalt
kolmekordne (?), küllalt tugeva post. impr. (kuni 3 mm),
laiajas-siledad.

10,80 ≃ 11,40 – известняк чистый до слабоглинистого,
0,60 (0,40) доломитизированный, микро-
тонкокристаллический, мелкодетри-
товый (põhidist ja ka piiridest, kohati kogl.
kattega), серый, с относительно частыми
roka pene мелкими, неравномерно распределенными
glaukoniidiga зернами глауконита (ja palju alla
Ilvari mikr. suurte
kuigas on liiksalt gl. kõrgete kaltsid
dubriiti), текстура средне- до тонко-
слоистого, tekstuuri põhjust. poor.
diskid.
Alumise 30 cm piires nõrgert. laetsim
lõhe tugevasti põrsunud sirgega, mis
jätkub järgmise intervalli ses.
На нижней границе П. П.

Diskid järgnistel nägemistel:

1) 10,83 – post., keskmise tugevusega (1-2 mm), laiajas-sile)
ampl. mitte sile 1 cm

2) 10,85 – esimesega analoogne

3) 10,86 – esimesega analoogne

4) – 9) – vähemalt 6 keskmise tugevusega (1-2 mm) post. diiski
laiajad (ampl. kuni 1 cm) siledad, hüst alumise
kõige tugevam (impr. kuni 3 mm), ülle pinnalt laetsvad
faskud kuni 3 cm.

10) 11,40 – post. – püst või ka aimult põrsunud püst., keskm. tugevusega
kuni nõrk, laiajas (1 cm) – sile.

~11,40 ≃ 11,76 – izvečnjak analogičnyi int. 10,55-80, dinult võib-olla veidi gavikam, savikus küll vist ei ulatu üle 10%, rohkem fooniga. Kivim on laktjoste lõhedel tõttu tugevalt purustatud ja lõhepindadelt tugevalt pormud, alumisel piiril (kui järgnevus kärnitükkidest nii nagu oletatud) ülinõrk aga pealt pormud püriidiga diskr või on nerd isegi kaks.

0,36(0,10)

Ubari ülemise osa moodi!?

Diskrd järgnevustel nägavustel:

1) – 2) – 11,76 – pormud põr. (?) nõrk pealt diskr või kaks objekti.

~11,76 – 11,80 – Pakri liivalubjakivi: izvečnjak melkoplitčatyi i slabrytsevyi, mikrokristalličeskij, melkozernistyi, seryi s rjavymi pjatnami, s redkimi zernami glaukonita v obšagalitovoi masse; s grawiem (ϕ 90 5 mm) iz fosforitovych konkrecij mergelja, iz analogičnych izvečnjakov i otdelnych fosforitovych dolomitov.

0,04(0,04)

Pakri kihistu

Tundub, et kivimis esineb peki praegusi laktisi lõhesid (millesteks on nad kujunenud purunemise käigus) lõhetäidet, mille ehnek seda despool kivistunud keskteriist krumsa, sest põhikivimis purrul. materjali suurus ei ulatu üle 1-2 mm. Sõe lõhetäide võiks seega olla ubarikulne.

Kivimis, eriti peni (1-2 mm) ussikäike, mis sisaldavad ka põlevkivi keroogeni.

Tekstuur kui sellest nii üldse

saab räägida nii väikese paksusega puhul (graafikka!) on keskmise – kihiline.

Kivim on lõheline ja setoštu purustatud puurimisel, piki lõhepinnu, porsumud rohkem kui 1 cm paksuses (värvumud kollakaks).

Diskid järgmistel sügavustel:

1) ~ 11,76 – püriitne, ülem piirist alla 2 mm tasane, verdi konarpinnne

2) ~ 11,79 – püriitne, alum. piirist 5 mm kõrgemal, tasane verdi konarpinnne

3) 11,80 – püriitne, tasane verdi konar, tarkud kuni 1 cm nõg. ja kõigud, mis sisald. kloogiini. sama sügavad.

11,80 – 12,00 – 0,20 (0,18) Pakri kihistu alumise savikas osa: vöib olla ka: B III β Nõmmeveski kd või B III β Jägala lbk.

– извечняк от слабо-до средниплитчатого слабодоломитистый, микрокристаллический, мелкодетритистый, зеленовато-серый, с редкими мелкими зернами светлого глауконита, тонко- и среднеслоистой, кливаж по которой развивается преимущественно дисковый. Кивим läbitõstatud 1-3 mm ϕ uuringukaudust, mis ei ole vrd. selged, horizont. asetusega, esineb ka püriitsed laike ϕ mitte ülle 1 cm. Int. ülemises osas esineb vel laiuti lõhepinnu, kus see on ka lõpp, sügavamal neid ei esine. Siirde on lat. int. 12,0-14,0. Küllalt omapärane kivim, mida mina mujal Põhja-Eestis pole tähelepanud!

Alumisest piirist kuni 2 cm kõrgemal esineb vähemalt neljakordne keskm tugevusega lainjas-sile fosf. disk, taskud kuni 1 cm. Selle diskidekompleksi alused 2 cm on esindatud jõhva puhta või peaaegu puhta peenikristallilise, pesti fosfaatse lubjakiviga.

Sellest diskidekompleksist 0,5 cm kõrgemal on nõrk fosfaatne lainjas-sile disk.

Intervalli alumisel piiril asub puurauddamiku alguses kuni siiani kõige tugevam disk: piiritfosfaatne impregnatsioon ulatub 1 cm ja enamgi, pind on lainjas-sile, kohati metalliläikelisest piiridist kattega, taskute sügavus kuni 1,5 cm.

Piiridiskist 1-3 cm kõrgemal esineb mitmesuguse suurusega (ϕ kuni 5 cm) voorisid (purustatud fosfaatsete diskide(?) fragmente).

Piiridiski taskutes ja selle ning 4× diski vahel esineb üksikuid tugevalt piiridistunud fosfaatseid oode.

Piiridiski taskute põhjas on säilinud rohke

B_{III}

B_{II} tl T

piene glaukoniidiga kivimit, med on ilmselt "ä" jäänused dendriitud Kalvi kihistikust.

Suga diskid järgmistel nõgavustel:

1) ~ 11,97 – fosfaatne, nõrk, lainjas-sile.

2) – 5) ≃ 11,98 – fosfaatne, vähemalt 4x

6) 12,00 – pin. – fosfaatne, impr. kumi 1cm, lainjas-sile.

12,00 ≃ 14,00 – ~2,00 (<0,9) Telinõmme ilmselt karbon. läbil. kõige nõgavama-valiksem osa

<u>Преобладают известняки</u> и мергели пригодно в рабочих комплексах. <u>Известняк</u> слабоглинистый до среднеглинистого, неравномерно слабо доломитизный, микрокристаллический, мелкодетритусный (detriti suurus on ümar-nurgelik ja ta paikneb ebaühtlaselt kivimis, sellist detr. paigutust ja gran. korgemal pole Tähelepanud, korgemal on ühtlaselt paigut. ja ühtl. granul. detriit), свело-серый с зеленоватым оттенком, с редким неравномерно распределенным разнозернистым тёмно-зеленым глауконитом (esineb ka üksikud helidavad terr, mis on ilmselt glaukoniidistunud detriit, kohati esineb ebakorrapärase kujuga tumedaid glauk. kogumeid Ø 1-2 cm, ilmselt glauk. terad ei ole ümarolumud). Изв среднеглинистый, редко до глинисто-слюдистого (от 1 до 10 cm, vald. ~5 cm) lubjakivi kihtidis esineb stülolüüdist.

mergli kilmeid ja nende kogumeid liigitämind paksemad mergikihid on kõik kõrnikaos. Kontaktid mergel-lubjakivi reegid.

B izb. osas on vertikaalsed horisontaalsed praod ja ilmselgelt diam. kuni 2 mm täidetud valget (karbonaatset) materjali. Kohati esineb lubjakivi tükkides jälgi vähe nõrgemast ja ebaühtlasemast kahekordsest fossiilsest diskidest.

Мергель (mergel on kaos, tema iseloomustus antud Suhkrumäe paljandi iseloomustuse alusel) в основном глинистый зеленовато-серый с редким мелким детритом с редким разноориентированным тонкозернистым прожилковым материалом сильно ожелезнена трещинами ф 2 мм и заполнены более карбонатным материалом. Мощность слоев мергеля 2-10 см. В мергеле встречаются линзовидные конкреции известняка диам. до 10 см и более, и толщиной 3 см.

Как в изв. так и в мергелях из фауны отмечены замковые и беззамк. брахиоподы Int. albiine pijr on kõrnikaos. Aihel lbk. tükil leidub ka pärmind laktis lõhe pind 5-6 cm laiuses.

~14,00 – 14,85 — доломит известковистый (преобладает) среднедоломитистый известняк (нижние и верхние ~20 см), пятнистый, прослоями до слабоглинистого и микро-до среднекристаллического (в средней тонкокрист.), мелкодетритовой (esineb ka jämedadetriidi nagu täitumes), в верхней части прослоями до мелкодетритового (vt. ja okaskarbe praht.), зелено-

0,85 (0,74)

Saka kihistik

bajo-ergyii, laiguti kollakas (gõtiidibtunud), või pruunikas (fosf. diskid), roosad laigud, nüs esin. vel Schkrumäll nin puudunud; с относительно богатым содержанием неравномерно распределенного разнозернистого (kohatiivaldab kõ jäme) глауконита. Текстура тонко-до преимущественно среднеслоистого, обусловленная металл слабо сингенитизированными прослойками зеленовато-серого мергеля и уз скоплениями до 1 см. Tugevalt dolomiitses kivimis on kivim poorne ja plenkaverdoosne (ϕ kuni 4-5 mm).

Diskid esinevad järgmistel nõgavustel:

1) 14,40 – ebaõige fosf. impregn. nõrk disk, analoogid esineb ka kõrgemal, kuid kehva kõrni väljatuleku tõttu on neid raske või pia võimatu määrata.
2) 14,43 – pind valdab välja glauk. erineva terasuurusе kivimi erineva kristalliinsuurusе ahuzil, lainjas (1 cm) – konar, kohati nagu oleks fosf. impr. jälgi, uurimist nõõb tugev dolomiidistumine.
3) 14,56 – nõrga või ülinõrga kollaka (gõt., ilmselt pole põrbuit välist. fosf. impr.) toonga, lainjas (1 cm) – kare, käigud ϕ kuni 1 cm ulatuvad kuni 2 cm nõgavusest, selgelt vert. ja muenut. veidi püstakut, alati ei ole taskud küll nii selged, taskid valdavad just kõrda jäme glauk. esinemise tõttu.
4) 14,61 – ilma mingi erilise impreghatsioonita, kohati ainult veidi pürdiiti, lainjas (1 cm) – kare, kohati ka nõrku gõt. laike, äratuntav diskile omase pinna-morfoloogia ja pinna all oleva kivimi plenkja struktuuri tõttu.
5) 14,64 – ilmselt fosf impreg., lainjas (1 cm) – konar – pinne, diski all jäme glauk.

6) 14,68 – hõrga gõfiitse impregn. laiajas (1cm) - kohati pikidele laiadele (2-4cm) täiskuttega kuni 2,5cm nõgavuseni.

7) 14,73 – kohati (laiguti) väikesed gõf. impr. jäljed, ampl. mitte üle 1cm, laiajas - kohati pikidele ertsenus ülal ja all ilmneb just nõtta, et peal mikrokrist. vähese glauk. kiviga ja all jämeblaana krist. ja rohkema glauk. kiviga.

8) 14,76 – gõf. nõrk, kuid selge, vähelaiajas (0,5cm) kaas.

9-10) 14,78 – gõfiitne glauk. kattega, üsna tugev laiajas (2cm) üsna sile, selle kohal on jälgi purustunud kõigus ärakylitatud diskist fosfaatsest põhi osast.

11) 14,82 – katkend fosf. diskist keskmise tugevusega, võimalik! et veeris

12) 14,84 – fosf. fasane selge konarlik pind, millel impr. paksus ulatub kuni 1cm.

13) 14,85 – <u>ilmselt püstakkihi analoog</u>: fasane ja enamasti sile, mitte eriti intensiivse kuid kohati üle 5mm paksuseni ulatuva <u>pinnase</u> impregnatsiooniga kohati pinnal ka glauk. kogukeid, pinnast 0,5cm nõgavamal kiviga kollakas (gõfiitne). Pinnalt lähtuvad käigud või õõnsuse kaopad Ø kuni vähemalt 5-6cm ulatuvad vähemalt 4cm nõg. Pind on kujundatud mikrokristalliinse hõrgalt kuni keskmiselt savikasse, suhteliselt vähese õhukesekaanelise detriidiga kivimisse, milles vähe ja üsna ühtlaselt peen glaukoniiti. Diski peal ja taskutes on nii glaukoniit kui detriit suhtel. jämedad ja ebaühtlased ka suuri (kuni mõne cm läbimõõduga) kõrvaldiam. tõlke) lapikuid veerikid.

Diskide 14,76 ja 14,78 vahel on kuni 7cm läbimõõduga 1cm paksune varis, mis koosneb veidi savikamast glaukoniitsest kivimist, põhi hästi ümardunud, ligikaudu horisontaalne.
Diski 14,78 all ümbritse kiviga üsna analoogne

$\frac{B_{II}}{B_I}$

See intervall üldiselt väga meenutab Iseratopiiga lademe kivimit, kus võrdlus, seal on aga dütr. prenem ja kivim dolomiitsem.

veris mõõtmetega vähemalt 6×2 cm, logikandu 55 horisontaalne.

14,85 – 15,00 – 0,15 (0,12) Päite kihistik vrandlikult võke dolomiidistumid

– известняк слабоглинистый, (слабо) доломитистый, скрыто- и микрокристаллический, мелко- детритовый (единичные ископаемые остатки, вероятно, члеников морских лилий, мшанок и, возможно, детрит), светло-зеленовато-серый, с преимущественно мелкозернистым, часто неравномерно распределенным пятнисто-зеленым глауконитом (количество которого к низам увеличивается; гранулометрически до среднезернистого / верхняя часть инт. / нижних отдельных).

Текстура обусловлена слабовыраженными и иногда разветвляющимися пленками (иногда стилолитизированными) и их скоплениями, а также прослоями мощ. до 1 см зеленовато-серого известкового мергеля.

Инт. нижняя часть представлена хаосом, который местами, вероятно, является конкрецией; в нем содержатся диски.

Сек. минералогический состав не определялся.

Инт. верхняя часть представлена дисками аналогичного известняка, Ø не менее 4 см, толщиной 1 см, конкордантные.

Диски залегают горизонтально:

1) – 4) 14,94 – 98 м – не менее 4 слоев гранулированного известняка (слои неровные, волнистые, прерывистые) с 1 прослоем (?) дисков, толщ. < 1 см, конкордантных.

5) – 15,00 – хаос; известняк светло-серый, в отдельных

15,00 – 15,25 – песчаник аллювиальный, кварцево-
0,25 (0,23) глауконитовый, в пределах
верхних 5–10 см и нижних 2–6 см,
а также средней части кольями или
палками размерами 5 × 2 cm —
известковистый (vedika ilmselt
dolom.), крепкосцементированный,
Mõkÿla, остальной части однородный
kihistik слабо сцементированный, сильно
palju võikese ja Ranorthis te проработан ходами илоедов, в
karbipoolmikke крепкосцем. участках обильны
остатки раковин мелких
палеогастропод (Ranorthis) karbipoolmikke, кроме
palju ka lukustatud fragmente
серовато-зелено-зеленой до зеленой
среднепесчаной до кольцевого
или волнистослоистого.
Kvartsos ilmselt ~~peen~~ ka glaukonit, viimane kuni tolmjani.

Dixid järgnevalt sõgavustel:

1) 15,01 – fost., keskm. fugeo., laanjas (3 cm) – konar
ü. pesamuva
2) 15,25 – kuluttuspind, impregnatsioonita.

Rohkem tähelepanu pööratud ei ole kihtidele. Kivimis eristub tumehalli alevriidise vahi 2–3 mm paksuseid ja 5–6 cm pikkuseid, läätsekesi, mis võivad olla ka ussikäikudele tähtsad.

15,25 – 15,90 — алевролит песчано-глинистый зеленый, глауконитовый (kohati ka ilmselt iisna puhas glaukoniitit), с мелким детритом органогенных кальцитов, количество которого к верху увеличивается, слабо-сцементированный (alum. 20 cm on tugevamini tsement.)

0,65(0,64)

Iru kihistik

gl.-liivakivi
~~liivakas~~ glaukonitiit oga

В верхней (0,2 м) части тонкими (~ 1 мм) линзовидными прослоями серо-светло-серая алевритистая глина, здесь также часть серых горизонтальных ходов илоедов ф 1-5 мм, так называемых Ranorthis'ов.

Int. alumine piir terav, võimaliku, et kulutuspind!

Nii kvartsliiv kui glauk. mõlemad peened, viimases ka tolmjat komponendi. Int. alum. osas on kvartsliiv õiski veidi jämedam.

Структура неясно гранобластовая.

Alum. osas piirdub tsemendiga tugevalt tsementeerunud pesi ф 4×2 cm, kus mõned veerised?

15,90 – 16,20 — глауконитит, песчано-алевритовый, кварцевый (kvarts dominaalne, valdavalt peen, glauk. mineraalne, kuid jämedalt on rohkem kui siltel), detriitiline (aimult liikuvate ema) vaga näha, отн. слабо цементирован полевидным (глинистым) глауконитом, текстура массивная, она нарушается только местами со слабо волнистыми прослоями (мощ. до 5 мм) светло-серой алевритистой глины, которые встречаются в среднем через 5 см. Кивиi võrreldes tsementeerunud

0,30(0,26)

Kvaga kihistik

glauk.-liivakivi
glaukoniitne
alumine ~~osa~~ liivakas

tugl. praks alma vastupidi ja ilmselt aegi nii, et alumine on rikka jämeteralisem ja võrkma glaukoniidiga.
Kork oletab, et alumine osa on säilinud.

$\frac{B_I}{A_{III}\ vr}$

Varangu ja Klooga piiril sellis (Toompea) puur-
(tegelt joska 8m) zügalaukus (õiget) sellest diiski või kultuskihtida
ole. Ka Varangu ravis eshels pleut glaukoniiti
tasemeti ja ka hajutatult. Edasi nõgvambal kuleb nagu
lainjas (0,5 cm ampl.) mikrokonarl ja võimalik et isegi
hõlga jorfaatse impregnatsioonita katkestuspind??
Sellel diiskil all vel glauk. ja kvartsliiva jaoks jämedat
mõlema mine. graj. Varangu ravi pinnalt kuhtub
kõhtend, mis täit. glaukoniitse materjaliga, kus need on
kuivalõhed või kompaktsioonilõhed on raske määrata,
tõenäolisem on viimane olitus.

16,20 - 16,40 — liiva aleuriitjas helehall-
0,20 (0,18) rohekas (ka all) peenes-
keskterases (ka all) peenes-
keskterases (ka all) peenes-
keskterases

$\frac{A_{III}\ vr}{A_{II}\ tr\ T}$

16,40 – 21,00 – 4,60 (4,05) Tabasalu kihistik

graptoliitargilliit, tumekoorikashallikasroheliste graptoliitide ja aleuroliidi (mikrokristalse) peamiselt ülemise 0,6 m piires peenekihilise tekstuuriga. Graptoliitide hulk ja aleuroliidi kihtide paksus on erinevates lõikudes erinev. Graptoliitide hulk on ülemise 0,6 m (kuni 0,2 m) piires suurim. Kihtide paksus on 1 mm kuni 5 mm

Siega trenadoc(järgsed ordov. on siin 100 diski, neist:

75 tk. ehk 75 % on fosfaatsed
11 tk. ehk 11 % on götiitsed
7 tk. ehk 7 % on püriitsed
7 tk. ehk 7 % on ilma impregn. Arenig

75 fosf. diskist 16 diski on püriitsed s.o. Trenadoc
21,3 % (lavasti) (oraliselt vähemalt).

Diskid ja kulutuspinnad Toompia (№2) puurauk 60

					Fosf.	Püriit.	Ilma	Siga fosf. hulgast s.o. püriit.
1.	0,00 – 4,00		1+ kulutus gigs.			göt.	1	
2.	4,00 – 4,50		—	$\frac{C_I c}{C_I b}$				
3.	4,50 – 7,30		21		20		1	7
4.	7,30 – 7,70		1		1			1
5.	7,70 – 9,90		12		12			1
6.	9,90 – 10,05		3		3			
7.	10,05 – 10,55	$C_I a$	13	$\frac{C_I c}{C_I a}$	11	2 göt.		4
8.	10,55 – 10,80	$B_{III} U$	6	$\frac{C_I a}{B_{III}}$	6			2
9.	10,80 – 11,40	$B_{III} U$	10		9	1 (pür. pors.)		
10.	11,40 – 11,76	"	2			2 (pür. pors.)		
12.	11,76 – 11,80	$B_{III} P$	3			3 pür.		
13.	11,80 – 12,00	$B_{III} P$	6	$\frac{B_{III}}{B_{II}}$	6			1
14.	12,00 – 14,00		ilmselt on B_{II} tlT		? kadu			
15.	14,00 – 14,85	$B_{II} S$	13	$\frac{B_{II}}{B_I}$	6	nust 1 gl. coll. 5 göt. 1 pür.	1	
16.	14,85 – 15,00	$B_I P$	5			4 göt.	1	
17.	15,00 – 15,25	$B_I M$	2		1		1	
18.	15,25 – 15,90		1?	Trenadoc. piird			1?	
19.	15,90 – 16,20		1?	Klooga alum. p.			1?	
20.	16,20 – 16,40		1	$\frac{A_{III}}{A_{II}}$			1	
21.	16,40 – 21,00		1?	Tabasalu alum. p.			1?	

Kõik kokku > 102 pinda
Karbonaatne kompleks ($\frac{C_I b}{B_I tlM}$ või K) – 97 = ≈100 pinda

Sõrghanual, 61
15. VII 86

PAEKNA №1 p.-s.

Esialgne kirjeldus vt. lk. 35 samas kaustikus (12. X 85).
Puuritud Paekna stratotüüpres murrus.

0,0 – 3,00 – 3,00(1,00) – Tudu kihistik, Vermiporella-lbk. – известняк от скрыто- до микрокристаллического, чистый, недоломитизированный, с тёмным, неравномерно распределённым полидетритом, где водяно чётко (40-60%, местами и более) преобладает водорослевый (Vermiporella) детрит и тёмно разрушенные обрагменты, (kohati dolomitiseerunud püriidist.) где присутствует детрит иглокожих, брех., остр. мшанок и др. групп, dtr. foraminiferaldus 1-5%, 1-2 ем lõhtmõõdus kodumites sisaldus ulatub 10-15%, цвет светло-серый с желтоватым или палевым оттенком, сильно выветрелых участках и прослоях более интенсивного жёлтого цвета. Текстура от тонко- до среднеслоистого, в верхней части главным образом тонкослоистая, а в нижней среднеслоистый преимущественно.

Enam-vähem korralikku kärni ei ole praktiliselt ühe 0,5 m ülegaani on tükid. Tekstuuri pohjust. tüüd. pinnad ja vähem 1-2 mm paksused murdi (kivogeenisüsid) kihtmed nagu näit on sõlmud ümt. ühtm. pinnal. Killakt ümmargult ümmelpeni sinkl. tõhesid. Kohati < 1 cm laiun võõgas nõrku ja ebaselged püriidistjaikg. Diske ühes ühtl. osas ei esine. Kohati esineb ebaregulaid (enamasti) nõrvert. usuk., mis sisald. dolom. mat. ja ümmarad just kõlbas võivõi tõttu tugeval poorsusel, esialgselt on nad

Terveterad Vermiporella fragmente väga harva
väljendes ilemiste ja alumiste intervalliga aga
diskreetis valdab skelett Vermip. pea diskreet
ja mikrodiskreet

[illegible] piirdistumud.
Kui ka vilets kärn on õrgas asendis,
siis võib alumis piir iseloomustada kui
piiri, mis väljakujun. tiise sirdena –
pärast 1-2 mm kirgaste murgi kihte
esineb juba järgm. int. kivim.

3,00 – 3,35 – 0,35 (0,30) (võimalik ka 0,40 m)

esimene ja aitus
Raekna liiming
Tudu kihistiku ees.

известняк чистый, местами до слабо-глинистого, микрокристаллический, микродетритовый (от 12 ~ 18%), местами неполосчатое сложения ф 1-2 см, детрит более 50% пиритизированный или около этого (известняка alla 50%, ада реляфинит. piirid esinetse põhimassis mitmendab detriidi piiridest. mudjet.) полидетритовый с кусками (Vermiporella) пробивающим обрастаний водорослей (esm. vrd окам., зам., обр. thal в fragmente), в верхней части отдельными (primitiv alumise diskr. piiri) зернами вертикальных (пучковых) члеников зеленовато-серый с едва заметным зеленоватым (пучковых члеников) оттенком или таким же едва заметным синеватым оттенком (от пирита), средне-слоистый (от 3 до 5 см, в среднем 3,5 см), текстура обусловлена сгущениями пиритизированными глинками темно-серого (пиритизированного) матрикса редко разветвляющимися, слабо волнистыми.

На гл. 3,05 м слабо выраженная, с минимальным пятнистым пиритом, неравная (1 см)-неглаженная поверхность перерыва с ходами (ф ~ 1 см) до гл. 3 см.

На гл. 3,35 м примерно аналогичная поверхность перерыва с ходами (ф 2 мм) до гл. 3 см, которые частично заполнены кирпичом кукерсита.

Свомäärased piir laid on kivimis valgi, aga algul diski praegus kärn asemel

Terveterad Vermiporella fragmente väga harva, väljendes ilemiste ja alumiste intervalliga, aga diskreetis valdab skelett Vermip. pea diskreet ja mikrodiskreet

uldiselt ja ka detailides küllaltki analoogne int. 0,0 – 3,0 m.

juures pole võimalik tuvastada, ilmselt on aga neid rohkem.

Alumisel piiril, nagu ülespool märgitud, on diisk ja litomiinitus on tugev ja ühtekivim mõnes nõgavamas mestis vaid ebaühtlane.

3,35 – 5,80 – известняк от микро- до скрытокристаллического, пёстрый, с неравномерно распределённым детритом преимущественно водорослей, редко слабо перекристаллизованной, металл наслаждается пятнистое окрашивание остатков фауны и детрита, реже вет. гнезд мел окраш. зел., бур., охр. и бл. цвета бывает обогащён, прослоями содержание детрита доходит до детритового (~ до 20%), светло-серый, металл со слабым желтоватым оттенком, кое-где гнезд int. ильм. и алев. обр. ураганных дисперсных кальцитовых вкрапленников, текстура средне-слоистая, верхняя поверхность слоёв около 3 см, редко (в нижней части) до 10 см, текстура обусловлена слабо волнистыми и редко развивающимися плёнками, часто ориентированными, тёмно-серого (с коричн. оттенком) известкового материала.

Поверхности прерыва отмечены на следующих глубинах

3,43 – Нечёткая пятнистая карбонатизированная кирпичная int. ф 2 мм кайнол кин 3 см яч.

Все диски all purpose кивимяэ vel võimalik 1 või 2 ядерных пуританет тасапиндит диски, ядерные диски, кус немде нõгавамат täpselt ei oska määrata umbes intervallis 3,5 – 4,0 m.

Soovit. jätkata kõrgemat võimalikus vahel

Viaduktsi Kaeku N° 1 kohta.

Kuurtnas

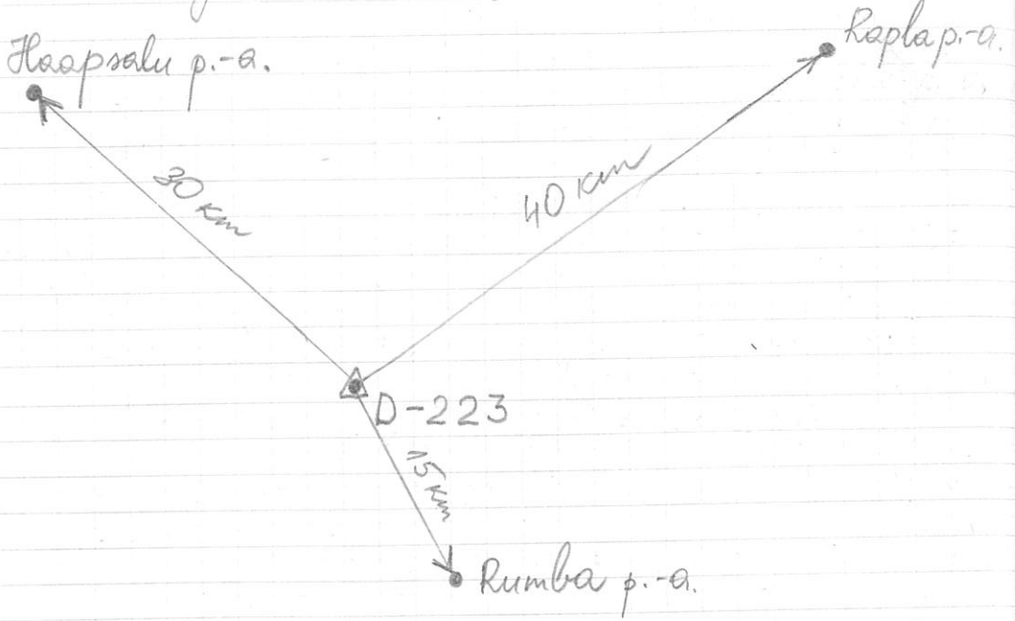
1) plaan. allvürmaad mõõt, vähem viimast. kõikudes (subvert. arogeni
2) alt 60 cm. tugev dirk 34,70 m.
3) ülemine mõõt ülem. osas fest. 4 m pr. kõikl
4) int. lõpus jälle ☆ int. ülem. osas je läbiskäias need palgid oskip. vähe vot pind.
5) 33,80 pr. m. tase.

Puurimis int.

Int. 11,8 - 15,8 = 4,0 (1,8) kadu 2,2 m kaost 2 m jõttan Sakuss. 20 cm läheb Kõõlivarde.

Int. 15,8 - 19,5 = 3,7 (2,0) 1,7 kadu 1,1 m kadu jääb Lehtmetsass, 0,60 Saku alumss. osa.

Asub D-223 topikaardile asend:

Sõrghaual, 4.10.86–10.10.86.

P.-a. D-223

Tõhistus D tuleneb sellest, et puurauk on puuritud Lääne-Eesti diktüonemakilda murrmise lõunaosast Kohtla-järve tööstuse poolt, ning puurimistööd põlevkivikihtidel on lõpetatud, sest aga oli võimalus raha surnuks lüüa. Puurauk asub umbkaudsetel andmetel umbes 3 km Kullamaalt lõunas. Karotaaž kõigeldamise ajal puudus. Mäginugused esialgsed kaevemete markeeringud on tehtud. Vahemik kõrgjaotuse piir — D-kihi ülemise piir = 150,75 m. Südamik puuritud juunis 1986. 0/8 piir kastis nr. 13.

0,0 – 0,20 – почвенно-растительный слой
0,20 (0,20)

0,20 – 0,50 – культурный слой: перемешанная с почвой порода, с отдельными мелкими (ф до 1 см) обломками кирпича.
0,30 (0,30)

0,50 – 8,00 – морена: супесь светло-серый с гравием и галькой (ф > 15 см) слабого среднекатанных смятых
7,50 (3,50)

Tegl. on asi iii

8,0 – 10,80 – af. kompl., mille alum.
2,80 (2,60) pas 0,35 m paksune basaalne, lainsüral. osa
ja all ka mult 5 cm, natuke less
korgenal on ilmekam
kuni 5 cm, paksusi laius-
süral. vahek

(относительно)
известняков, резко отличается
кровли из гранитов и гнейсов.
Только на нижней границе интер-
вала прослоек галька (диам. 4-5 см)
свело-красного гранита.

8,00 – 10,80 – известняк скрытокристаллический
2,80 (2,70) (раковистый), цветов. светло-
серый, средне- тонкослоистый,
трещиноватый (особенно в нижней
½ части интервала) с прослоями
(мощ. от 5 – до 35 см) листоватого
известняка. Зернистый кальцит
в них преобладает главным
образом мелким зерном и гло-
кокрем, присутствует также сгу-
стковый и неравномерно-перекристаллизованный (однажды найден прим. ок. 6 см
в диам. 1,5 см.)
П.П.П. на гл. 8,0 (2 х ?) 9,65; 9,95;
10,15; 10,80. Lainsüral. vahek.
on kõik litoloogia kont., mida
vaid vähesel määral. proloda impulsi.
Kokkuvõtteks. Kõige paksem
(35 cm paksune) süral. kiht (algab
piirist -10 cm korgemal. Alum. 10 cm
allpool af. kivihal., kuid tegl. on
ka peen fraktsioon. pan. diskr. ja juba
dolom. nagu kogu järgnev kompleks
nõrk näitab Seg alum. 10 cm, on arvat. hüpsomeetria järgn. int. juurde (10,80 – 10,30))

10,80 – 18,40 – "laguunilik kompleks": vahelduvad
7,60 (7,60) limakivid dolomiitide ja dolomiitide
ja helehall-rohekashall-
hallide mikrakrüpt., harvem mikrokristallsete, kollakas-

микрозернистых, местами до
слабо песчанистых (ruhtjamate
ja. savikamate lamellidel vahekihtidega)
Эти породы чередуются свет-
серыми (helehallikatega) известняками
и доломитизированными известняками
с микро- и тонкозернистых, а также
мелкозернистых (vähemal. ka suurtes)
до скрытокристаллических с ор. редкими
мелкими включениями.
Породы с пакетами сорт или
менее скрытыми перерывами осадко-
накопления.
В пределах верхнего мела доло-
митизиров. (lubjakas) первичная зерн.
структура сохраняется следы инфузорных
скелетов
Интервал 12,35 – 12,50 и на гл.
18,35 и 17,30 м верх. серого
кукерсита в виде тонких прослоев
1–2 мм, в ходах илоедов, а также
отдельными зернами в основной массе
Nende aastate ja vahemike kohta
puuraugu puur (selliste aegade)
Nimed detailsem jaotuse järgi jaoks:
10,80 – 11,50 – valg. kollakasroosa lubjakas.
11,50 – 12,50 – valge, peene-terase dolomiitne lubjakivi
kompl., ebat. kerge.
12,50 – 15,20 – peam. pruunikashall ühtlane peenekoomeline kergel kivi mikro-
kristl. lbk-s, sõl. vähe dolomiidi
15,20 – 17,30 – lubjakivikompl., savikas dolomiidi sad.
ebat. tüüpiline (kõik lõigu ulatuses)
on 16,30–90 ja 17,30 – 17,75 m.
17,30 – 17,60 – vahepeal rohkem mugel. sõltkivi sisse
kl. (annaga 17,30–35) lbk., kaotsan. ja
17,60 – 17,70 – üks massiivsem terasem, fossiilsete
tase, ülejäänu terasemates osades.
17,70 – 18,40 – ühtlane, vähe ja pehme lubjakivi
domineerib, hallikasroheline. Hiljem

pürsal disk, millest kõrgud ulat kuni 7cm sügavuseni.

18,40 – 26,80 – 8,40 (8,30) – izvestnak, umbes-mikro-
zernistvõi to mikrozernistvõi
ehkmõnevõrra ebaühtlaselt tihke
ühtlaselt ühtsuseline tsementeeritud
peenkõrbeline-tolmjas (99% alla 1-2 mm suurused
mineraalsed osakesed, terakuju
peamiselt ebakindel (ø 1 cm kuni
0,1 mm) ja mikro- kuni kriptokristalliline
mõnevõrra kõrbelisem, mõnevõrra
tihedam kui eelmised. Izvestnaki värv
kuni ereroheline-hall.

Detailsemalt joonise järgi eraldatud kihid pilti järgnevalt:

18,40 – 19,40 – hall peenike (nõrk dolom) terakuju-
line, peamiselt ümarad dets., kohati
ebaühtlased kõrgad kõrgakuivaga
põimkihilisust, teist värvi kihid
veidi laiuja pikust suunas kuni 5-6 mm
paksustes kontrastsetes vahekihtides, mis
sama värvi ümbritsevad koguni 1 cm
pin. viinase välja tunda mõnikord ka

19,40 – 21,10 – mudakivi-terakuline kuni terakuni mudakivine
väga ebaühtlaste kontuuridega, peenike-
hall, veidi rohekas, murd. kivimi
ilme (aimult) dolom. kihiliselt,
mõnikord õhukesi ebakorrapäraseid
dolom. lõike, ebaühtlase peenikese
kihiline, kuni ebaühtlase paksusega
kuni pürsl. disk, millest kõrgused
pärast pin. oreologa kõrgud sõnajalaam.

21,10 – 24,30 – kontrastsemalt piirduva pinnaga terakuni
peenikesehall

dolom, lubimergli kihtide ülemises kesk osas
kihist. kuni 1 cm paksuse merglipakendi
kuni 2 cm. peam. ühenem kuni 5 cm. Alum. osas
esineb ka ~~alum~~ alum. ühtl. mikrit. kiviklge tekst.
mudaliitoral. kivimimaatek. kuni 30 cm paksuse.
Tüüpil. on selle ühtl. vaheldumisi erodeeritud mõõtkivi-
deega ristensioonilt rohekashalli värvitoonis kaltsiit-
tolsiitse aevadomeeriidi (laguuni kivim) vahekihtidega
2 - 7 cm. Selgemad ja paksemad vahekihid kuluvad
on järgm. mõõ 22,5 (4 cm), 22,7 (7 cm), 23,8 (5 cm).
mürgroühil. rets piimdub.
Ühtl. alum. piir hiirdsilitse.

24,30 - 24,80 - hilehall mudaliitoralitse (peenteo) paksukihil. põhiosa erijalitse dolomiidist. ~~kaskmiselt~~ puhas kuni nõrgalt savikas lubjak. Alum. piir kitse siirdeva.

24,80 - 25,10 - ühtl. 19,40 - 21,10 analoogne tase, mille alum. osa ~~on~~ on peam dolom. merglid. põhjaliitoral. kõr. ja kammud, laiemat rohkesti mõõdal Alum piir terav

25,10 - 25,50 - anal ühtl. 24,30 - 24,80 m, ülem. osas veid savikam., alum piir terav.

25,50 - 26,80 - aluumne merglitse (domeerijitne, ühtl.), milles umbes 1/3 moodust (detriitne), teraksiõm, ditt. ühtlaselt osal. põhjaliitoral. ülejäänu moodust domeerijit, mis põhiosa pesib ja taaskord jaotub (?) organ.

Ühtl. aluumne piir terav, diskr. milles
Cantinoid karbonaatsed plaatsed kuni 7-8 cm
mõõ. diski pinnal olemas korgus proteiidi.
Selle peal 5 cm. paksune ühtlane
hall kaustroal. vahekiht, mõõ ülemise
mikrit. pinnal diskr. mõõ ühtl.
17,60 - 17,70 ja 10,45 - 80 m.

26,80 on lagunii algus.

G_3 Raikküla kihistu

G_{1-11} Tamsalu kihistu — Karinu kihistik

norm murd.

strom. kongl. moodi
fase

26,80 – 28,10 – 1,30(1,30) – Известняк светлый доломи-
тистый мелко-тонкозернистой струк-
туры, светло-серый, текстура
плотно тонко-среднеплитчатая, кверху
становится полукристаллического
sel kp. norm.-murd lbk. graafik,
nagu reed on ka kõrgmaadlamd,
kuid mitte nii algsed.

28,10 – 30,70 – 2,60(2,50) – известняк мелкозернистый местами
очень доломитизированный, зернистый
комков. хорошо отсортированный (в reed.
jamadom kui ülem. intervallides. o. k. basalt)
серый с коричн. оттенком, средне
до толсто-плитчатослоистый до
комковатого (в нижней части, alum.
~1 m), текстура обусловлена пере-
слаиванием мергеля (относ. до земл.
normal. ka dolom.) от сантиметров до
прослоев до 5 cm, темно-серого с
коричневатым оттенком, mille
järgi mugulatena (vähesena) kuhjut.
stromatoporoide, kohati nagu strom
kongl. almaines, organ. Esin ka ahtvepalli
lõim. piird. mitel nõrk. eatektes-
pärand
Int. ülem. poolis kohati õhukesi
2-3 cm paksusi org. kiltsi-mõlke

30,70 – 33,30 – 2,60(2,60) – известняк светлый мелкозер-
нистой структуры (peitmel. kt kohati
kalk zernisto-mikrosparit), terapeem
1,0 diam., kuni 4 cm kuni 2 cm diam.
nagu fragm. ka Favosid penta-
merida ega rindi diam. ei leitud.
светло-серый, средне-плитчатый
полукристаллического текстура,
текстура обусловлена зернист.-
сорт. изм. пач. плит.

Kazimi kihistik

Tamniku

pentameridide fasc

Tamsalu kihistu Tamniku kihistu

Varbola kihistu

kiri lingsovidne mesto
kamkovatob/gagrola
riski vahe

merglem, kaltsiitne ja tagu razvet 6-7.73
kihtidega moc. go 2cm, ostsilloo 3cm
4cm. Kontaktid enam-vähem riskid. Alumine
piir kihtide vahel 1-2cm ulatuses.

33,30 – 37,40 – 4,10 (4,10) – Kihtide vahel (enamasti 1-2cm) on
kihtide vahel (enamasti 1-2cm) on
kihtide vahel (enamasti 1-2cm) on

Mitu erinevat Varbola (eriti alum. osa) on veidike raskem kui päris avamise läbikonnas?

Varbola.

Kõrgi kihistik (Varbola kihistu)

до 5 см, обычно 1,0 - 1,5 см, контакты слэб. ритмичные. Мощность слоев изв. (или кремнистых) равна 1 - 2 см (до 5 см), а иногда тонкие (1 мм). Цвет породы серый, темно-серый, иногда с зеленоватым оттенком. Излом неровный, местами раковистый. Слоистость четкая, тонкая 2 - 5 см, толстая 5 - 10 см, часто неясная. Текстура однородная, иногда пятнистая. Структура обломочная, алевритовая, иногда с примесью песчаного материала. Породообразующие минералы: кальцит, доломит, кварц, полевые шпаты, глинистое вещество. Акцессорные: пирит, гидроокислы железа. Цемент базальный, реже поровый. Карбонатность 70 - 90%. Нерастворимый остаток (глинистое вещество) 10 - 30%. Иногда встречаются прослои известняков мощностью 0,5 м и более. Известняки серые, темно-серые, иногда с зеленоватым оттенком, плотные, крепкие, массивные, реже тонкослоистые, иногда с неясной слоистостью. Структура органогенно-обломочная, органогенная

G₁₋₂ K

? F₂ ära K(?)

See pole mingi Porkuni
vana kivi basaal

test, int. alumine pind on kujunenud
selge tasase ja ühna sileda kulutus-
pinnana, millel peal lamab tüüpiline
basaalne kiht ühtse värvinüansiga tera-
suurusega, sellist pinda leiab ordov.
ei ole küll aga näib seda võrreldes
S_1/D_2 kontaktiga lõuna- ja ka lääne-Eestis.

NB! O/S piir kastis №13

? F₂ ära K(?)

F₂ ära S

Singe ümbritsetud dateerid. (kulutatud)
paksuses ja Tõrvere puudub
täielikult

Vahetult diktüoneemi lubjakivi aluse sügavused. 75
kvartsi järgi.

53,25 – 53,70 – 0,45 (0,45) – dolomiit kaltsiitne, helehallikasroheline-kollakasroheline, helehall, kollakashall, kollakas, helekollakas, helekollakasroheline, helehallikasroheline, helehallikas, helehallikasroheline, helehallikasroheline, helehallikasroheline

$\frac{F_{II}\ddot{a}rS}{F_{II}\ddot{a}rV}$

$\frac{F_{II}\ddot{a}rV}{F_{II}\ddot{a}rR}$

слоистым строением прослоями доломитового глинистого и в нижней части известкового мергеля с существенной примесью серого/темно-коричневого органогенного материала керогена. Нижняя граница выражена в виде резкого контакта, ода mõe dõsk ega kulutuspind (сверху ниже) / Ist. pinus ilmub väiksemast mugulatena, millede ülal ülle 8 cm. Tervet faunat alum. osas ahukoralle. Ist alum. pinnal pea ühesuust kõdalõmbine 3 cm paksune bit savimergli tase. Nii muuta ei ole hätta.

55,10 – 55,90 — известняк светлый, в нижних 20 см видимо слабо- или средне-долом., тесто мелкозернистый, пятнист 30–40 см шлирами kõllalt ornikate, oolidega, milliste suurus nagu ülalolevalt detriidil ülejäänud juhtudel ja saavat mõn. ühtes 10 cm enne, ist. ülemist piiri, siis aga jälle vähem veidi. (на мелах: koopa nõstupõi sellele, mis Saipuls Singe ülem. piirist kõrgemal!), alum. osas ei ole väga ühtset ühtlust. mikroidist tooni siin-seal ülejäänud nõrgalt algoorsid., светло-серый со слабым зеленоватым оттенком или пятнами и прослоями грязно-коричневый, эти пятна и разводы (геоломитизированы) по-видимому развитие нефтяных битумов, которые обусловливают эти коричневые пятна прослоев и разводы. Tekstuur tolgeosiidiga õhuke. ristkihiline skoliitidega ühtlane tumehallide mergli ühtede 3-4 mm kuni 1 cm. На нижней границе интервала слабо выраженная «слабо дирегрузированная» пов. перерыва.

55,90 – 57,00 — доломит светло-коричневый (рандомный) серовато-желтый тонко-мелкокристаллический, местами видимо до крупнокристаллический, мелкопористый, в пределах нижних 10 см прослоями встречается пор большие, текстура преимущественно толстослоистая. На нижней границе слабо

1,10 (0,85)

Tüüpiline Rõa alumise piirideiga lähedases mõlemal pool emme oksa. liitsed, mis nõlgexandr. kanaliga (kinda mõrkus).

F II õrz R

F ic ad või
ka F II õrz R alumise
rohkes pool

ülemise 2/3 osa poorides
ka liitumi

Selles läbilõikes tundub, et kumbki
üksa nõgelt Adila juurde.

F ic ad?

F ic ad (kindel)

alum. ~2 m piires ka nõrgalt s lbk.

выраженная и слабо пиритизированная 77
поверхность перерыва.

57,00 – 57,80 – доломит (бурый) от чистого
0,80 (0,70) до слабоглинистого, микро-
до тонкокрист., микрофора-
минифер мизкопористые s.o. fugora-
malt dolomitidi otsunud, ühtlast
riski nõgavuse suunas dolomiitsus vähenev, tonso-
слоистый, цвет породы серый с зеленоватым
оттенком, вскипание пиреней нёгавых зумпас.
Sabikus ka ainult nõgavuse suunas.
слабо пир. неровная – сглаженная
поверхность перерыва на гл. 57,96 м (analoogne
ülem. piiri diskiga. Alumise piiril laiguas – nõle
katkendlikku piiri 1 mpr. (kuni 5–6 mm) diski, tas kuid
ulat. kuni 5 cm nõil vedi enamgi nõg. See on tüüpil
Adila disk ja ega sed ülem. piiri enadki näitem. tüüpil
Andilale ei ole. Siitol. jõrgnevas 1 m. alul. ehk. g ole
g. a. dolom. näitem. 10 cm alumisest piirist ahelkoraal
ϕ kuni 8 cm. Sirg. 57,45 m esineb piir. nõnõste
faas, mis jälle tüüpil. Adila ülemisele osale, vende
kõlem. kuni 3 cm, paksus 4–5 mm. Ülem. piirist ~20 cm
kõrgemal oksa. harvelisi.

57,80 – 70,30 – известняк светлый, рыхло до
12,50 (12,20) слабоглинистого (преимущ. ülemise
3–4 m piires (mujal pole tuhale vajamär-
kida)), микродетритовый, местами
гнездами резко пористый до
мелкокаверновой, detr. on pehi,
tundub et vet. kõlleviselde, ümbritt
on vald. pun oksa. detr., 1 mm p.
fragm. harva nõgi ekseb, jame-
dat detr. on karva; микрокрист., ülem dolom osas
ka тонкокрист., dolom. nõgatub piiratult vähenedes
põhja umbes nõnõ järgi ülem. piirist 2 m nõg. ese
judrus ülem. 20 cm ekseb tugevalt dolom. Известняк
светло-серый со слабым зелен. или синев. от-

ka nõg. 65,2 kaks Husat suut nug.

tylbale
sag.-sar. lbk.) Int. 65,20 – 40 m kogu Adila kõige
savikam osa. Kui sih Adilas vorks
olla MB, siis surtese solüks.

Tenkami.

Tüüpiline polükonkolaatjas, tüüpiline Adila tekstuur: mis alumises osades 3 m lulatuses annab tiksikuid mugulaid ø 3-5 cm (keskm. mugulad), kuid mitte lõjumuljaid tasemeid ei esine. Tekstuuri põhjustavad rohekashalli lubimergi laiujad ja karqueraad vahekihid (stülol. kõlmud praktil. ei esine) paksusega 2-3 mm kuni 3 cm, harva 5 cm, valdavalt on laga 1-2 cm vahel. Kont. on keskm. sõltuvuga.

Mõõdame nii nõrke tüüpiliste ekstsentriliste organismide vetrikuli: korgiuli ka 21. 67,60; 68,10, õõnsakuu ruumiga osaliselt õ vetrikuli tagaosas kuni. Solenopora 58,80 (ø >10 cm, kõrgus 6 cm) ja korg. 67,90 m. Tavalised vetr. ürgkoorel., õõrak, okasnahk. n. gr.

Int. ülemine osa 57,80 – 59,40 m meenut. mõne tunnise poolest veidi kabalat, kuid lõtol. tüüpil. kabalast, on aga veel kangel kodimata suktel. kihvast kärnist sellest osas. Nimelt esineb siin paar tuhkalli sentimeetrise peenakontaktilist vahekihti, kuid nende paksus on ainult 1-2 cm. Kohati oleks nagu (õhuke) kivi plaadiga peal. kõrvet. ja nõrgalt savikas ja tihedalt lõigt. 1-2 mm lõhnm. pürg. orbooliga ussikõrkidega. Vahe 58,40-50 m, kuid ka hapis sügavamal 60,75-85 m, ja vildse on nõem. poolest ka mergel vagdi siin usinamad, et nii see ongi on.

Keskmise kuni nõrga püüdmisega alati laiujad või taskutega (mitte tasased), kuid enamasti õrikdad (harvem konarpinnad) diskoid on järgm. sügavustel: 57,93-96 (3×); 58,40; 58,70; 59,10; 59,40; 59,52; 59,75; 60,75; 61,40; 61,60; 61,70; 61,80; 62,20; 62,56; 63,00; 63,10; 63,55; 63,60; 64,50; 65,90; 66,40 ja diskoidalum. piird 70,30 ja 70,33 m. Vähemalt juba järgm. int.

Lapikud (3-8 mm) pürg. reeglid, mis kujutavad endast pürg. diskoide purustusproduktid (õõnsamad) järgmistel sügavustel, mõnel (piiksu) ø enamasti 1-2 cm (harvem kuni 5 cm): 58,05; 58,40 (diskipeal); 58,70 (diskipeal); 59,77 (diskiall); 60,15-25; 60,40; 60,55; 64,00; 64,10; 65,20; 66,70.

Fread
Fremo

70,30 – 95,30 – извлечняк гнедый, от микро-
25,00 (24,85) до скрупулезный (vald. mikro) лесо-
степной, просеянный до мелко-
Ilus Moe зернистого, dlum. oras pealkus
Dobryp. on ka küllalt palju jämedat
dtp. vald. rohkete, tumb. ja Dosyp.
dtrüit, kuigi küllalt palju ka ekom.
dtrüiti, kohati nõrgi valkata,
sinetjo-seriy s koprushevatym
(otkemnii koprushevajo-zernistyi) ili
mytnam so slabym zeleshovatym
otjenkom, sagli lihtsalt hall, tekstura v'prosloyno-
lisem sloye-krupnokomkovataja, s prosloyami
srednekomkovatoja uraetsb (ni algul hüjem mullas
on (pod ja faism. mkg). Tekstura obyknovenno
(komkovataja) silno vostrovatym i razvetvlyä-
lisimi prosloyami Tsitno-kornishkovogo serogo,
pesty zheleshovatogo mytnogo merdja, mullas
esineb 28 – 15%, ekom. (prom.) hulgat dtp., kohati
labad murgid jäle ka fülolitpradaks, murgi te
kohati ka karbon. fäikse ussikäike, kohati murgid
ässna algult mykrokihl. ehituses, jäme murguljuse puhul
neis mykrokrist. kuhjakirudes esineb ässna sagli nõrgert.
kuni 5-6 mm lairusi kalts. faidet. vaagi nõr – pakilisi
kohesid. Murgi paksus nn. murgi sõlmedes vahelaat. 5-6 ja
enamagi cm Alles Taval 1-2 cm vahel.

Podmurguljä tekst. põhjust lagjad ja hargnevad
murgli kilmid ja nende vagumad nõr kihtl mitteilu 2 cm,
Taval. alla 1 cm ja murgel neis on sagedamini kui
murguljatejs rohkes.

Nõud murguljuse tüüpide srt.:

70,30 – 76,90 – Aluse tüüp podm.
76,90 – 74,50 – tüüpl. murguljus, ülal jäme (paks murgel)
74,50 – 77,70 – podmurguljus
77,70 – 83,00 – Vald jäme faismurguljus (paks murgel)
83,00 – 85,20 – vaheldar podm.
85,20 – 95,20 – faismurguljas, kuid enamasti murgel ohuke
(kuni 2 cm), mistõttu kohati podmurguljani, kuhu tekkel
nõrk tekke faismurguljä.

se vist ikka juba Tormsi.

Selle 20-25 cm. ülem. pind (~ 70,80) võiks olla Moe ülemise piiri tekstuurseks variandiks

Dasyp. ülemmine 95,20 m võiks olla Moe ülem. piiri tüüpiks variandiks, aga kes seda Liivarbatat teab?!

95,30 - 96,10 - kiirkmix - paekruhvl. kuljakiht - kamm. savitas
fumolaama rohekashalli mergliga. all.

Detailides oleks tekstuuri muutus ülemisel piiril
eriomadused
piirimise: 70,17-30 m on mergel üsna tume ja liik.
pihuk ja prunnitas. Piiridiskede all on 70,30-82
Tüüpi tüüpl. Aalia tekstuur, st 70,82 nõgavanale
umbes 20-25 cm jooksul toimub Aalia tekst üle-
mäek jäämugulaks Moeks nõ orgaanil vastupidi.

Alumise piiriga on lood nii, et 12st. 95,30-96,10 on väga
tüüpi tekstuurilt ühtejäänud Pirgu laadimest, ülemisel
piiril ~95,30 ilmuvad esim. Dasyp, võimal. et nõo.
jäät osa on juba Tormsi sest mõnedu tuleks Tuhalaama
vastu Moe alum. piiri 96,10 m. Kuid selles 12st. lausteral.
tasemeid nagu Kiisk-Eistis ei ole, kohati nõrki üsna tihedalt detriit
Mingeid järgi Moe MB-dest kärnig ei näi, kuigi
kärni väljatulle lea, kahjuks et puudub korotaaž.
Faunast hakkavad pealiskaudsel vaatl. peale
vet. ja okasn. nõlva mõned korallid: 70,60 (Paleofab)
mõned ahulkorallid, Splenopora 74,30 paksus 6 cm, lainus
nõ 8 cm. ja üksikuid brah.
Diskid: 76,15; 77,70; 84,65; 84,69; 84,90; 85,15;
91,95; 92,12; 92,18; 92,40; 92,45; 93,05; 94,60 ja
96,10! Diskid on suhtel. põrgalt puhastud, tüllalt
ainal. Aalia omadega, kuid vaigudenõm on tasasemaid
ja tüllalt nõgudid.
Veerised anal. Aalia omadega ja ka mõõdud
vanad esm. järgm. nõg.: 70,95; 75,55; 78,00 ja
92,30.
Alum. piiril nõ-lainjas (taskud kuni 5 cm) püü. ümpr.
kuni 5-6 cm, deks nagu vaga vahesi ja plent Tüüpl.
käike - silliize disk.
Dasyporella esinemisvahemik on 95,30-87,0 m
pealiskaudsel vaatlusel (viiti ülem piiri). Tikulaamäd
taseme nõlv ses on 98,50-89,90; 93,30-93,30 ja
94,20 m.
Su nüüd kõik Moet! Suga alumise piiri lõpl.
variandis pandud Dasyp. ülemmise järgi, millega
kaasn. nõgud tekst. muutused ja muud. ka struktuuris

~~Fr emo~~

~~Fr6 kr~~

~~Fr6 kr~~

~~Fr6 td~~

Kas on nii, et kui esineb Tudulinna, siis ~~post~~ diskrid (Nomsi ülem. astmes) ~~pruduvad~~ ? Eeldeloti nii!

Mem poodes on kihidat ekasn. distr. suhtel. rohkem, kas sillest tasem. ei või välja tulem. Tõlgendi enamad. Ei, muidugi mitte!

Ka väga väga väikeimad prene tumeda glaukon. ton

95,30 – 96,10 – 0,80(0,65) – Kõrgessaare kihistu Saxby kihistik ??

– известняк чистый, только в пределах нижних 10 см слабо-глинистый, микрокристаллический мелкодетритовый (бур. пронизущ. игловойковый), светло-серый в пределах отдельных нижних прослоев со слабым зеленоватым оттенком, средне- до толстослоистый, текстура обусловлена тонкими (до 5 мм) прослоями известкового мергеля, контакты относительно резкие. На нижней грани слабо выраженная литифицированная поверхность перерыва (valeda isoloomi. Mõe juures).

96,10 – 106,40 – 10,30(10,00) – mudulus Tudulinna, aga glauk. väke ja killad laigud pruunikad

– известняк (valeb.) средне- до сильноглинистого по видимому в целом по материалу преобладает над мергелями преимущественно известковыми реже глинистыми.

Известняк микрокристаллический (valeb kerg) мелкодетритовый до (valeb kerg) мелкодетритового (valeb kerg) valeb biogeen ekasn. distr. odas. sam. ja muud), серый с зеленоватым оттенком или зеленовато-серый. Мергель зеленовато-серый до глинисто-серого (почти черного) со слабым зелен. оттенком, мелкодетритовый (valdab) до мелкодетритового, valdab kohe alates ~~tokab~~ ka muidugi kõiki ülemineku tumeda muroli poole, mõnel pool ~~on~~ ~~kihiline~~ ~~laatsjet~~. Detr. esineb kohati mõõdukamalt ja ~~tekib~~ ~~tekkib~~ ~~kõrge glaukonidistumist~~. Muud ja läbi kogu enamasti rohkem või vähem nõrdlised. Muudu kihtide paksus kuni 30 cm tavaliselt mitte üle 5 cm. Lainjakiri mitte üle 15 tavaliselt 2–5 cm.

Kihtide tekst pilt on ülaosas keskmiselt kihiline, keskm. ja nurk. läbivalt kuni keskm. rohkesti läbi. mugulatega.

Detailsemalt proovi tuleb kanduma nii:
96,10 – 96,70 – n – keskm. s. praktikat. lbk.
96,70 – 98,65 – tuleb kõige sarikamaa, lubi m. liikuta k.-s. lbk. mugaloega nõq. 98,1 (5 cm) ja nõq. 98,50–60 m võtta dol. MB analoogide eraldamist (praktil. plastil. hallikasrohel. savikad alma milgota kiil)
98,65 – 102,4 – tugevalt s. lbk. liikuta murgliõhuk. kohek
102,40 – 103,80 – keskm. s. lbk.
103,80 – 106,40 – keskm. sarikas peadm. lbk. murgl. rohk 1 cm. 1 m piires kihtsalt kaitjas.
Alum. piirid nõq 1 cm. paksus kost. – piir. ruppr. ragmalasjas diak. ampl. kuni 10 cm kõlemalt, iisna sile.

Fib td
Fib ke

võimal. nõqa liikuta punkt glauk. terade esinemise, või tolmjas glauk.

106,40 – 113,30 – известняк чистый, микрокристаллический, мелкодетритовый, редко до мелкодетритового, органогенно водорослевый (dasycladacea), кое-где кавернозный, серый со слабым зеленоватым оттенком (wackstone, в кое-где пятнистый за счет (10–12%), среднепоуколковатый до волнисто-слоистого (штилиф), текстура обусловлена волнистостью и развитыми прослоями преимущественно глинистого вещества серовато-зеленого или грязно-зеленовато-серого цвета, мощность их от пленок до 5–6 см., преимущ. 1–2 см., местами они стилолитизированы, контакты с известняком резкие. На нижней границе инт. неровная + несглаженная фосф. – пр. поверхность перерыва мощ. интр. до 1,5 cm. На гл. 108,35 m слабо фосф. (5 cm) неровн. (ampl. 2 cm) несглаженная п.п. На гл.

108,25 и черная (фосф.-пир.) галька: lavus 3, rakus 1 cm, väga konarpinnaline, must ja kõrvina põhiaga, väga hüvitav moodustis.

$\frac{F_1 \text{ 6 кг}}{F_1 \text{ a sh}}$

Aga mis mis kiil see alum ~1,0 m on Rakna kõige ülemine af. valeklint? Mis mis ka sest! Siis võime ka nii võtta, et Saunja on liivsalt Rakna kõige ülemine af. klint! Nii ei jõua kaugele?!

113,30 – 119,40 – 6,10 (3,20) Saunja võhiste põh. kivijadiga

известняк скрытокристаллический (афанитовый), чистый, с редкими мелкими полостями (обычно 1–2%, реко до 5%), светло-серый с желтоватым оттенком, в пределах ~1 нижнего метра порода более серая (видимо прилив тонкорас. пирита или минимальная примесь терриг. мат. По всему интервалу прослеживаются нерегулярные (редкие в общем) тонкие пиритизированные прожилки и разводы диам. от 1–2 мм. до 5–6 мм. Нижняя граница переходная в пределах 3 см. Порода сильно разрушена при бурении. Структура среднеслоистая, обусловленная волнистыми и разветвляющимися часто сгущенными глинками (пропластками) толщ. 1–3 мм, чаще более. Ока реже (раз в каждые пять метров) в верхней части зеленовато-серого глинистого мергеля с содержанием органического (черного) материала. Прожилки кальцита (явления синерезиса) характерны афанитовым известнякам редки здесь.

$\frac{F_1 \text{ a sh}}{F_1 \text{ a pk}}$

119,40 – 128,80 – 9,40 (9,10) Rakna

микрокристаллический известняк с прослоями афанитового известняка, которые в данном разрезе составляют около 20% из всего разреза.

Известняк микрокристаллический, от чистого в нижней части до слабо глинистого реже ülemal mõnikord kuni kergelt savikas, мелкодетритистый до мелкодетритового (algult mõned ehhodids ja raadiolaarid), светло-серый

mergel-lbk. kontaktid ülem. piirilt kuni nrg. 122,20 (diskini) valdavalt siltsdolisiid, edasi tolevaid.

NB! Eriti Paekna ja vähem Tudu osas võib kõrn nagi olla, sõltiszia tedaküll aga mitte tervest nimet. iht. ulatuses. Terviktna on kõrn/hästi koraal. kasti pandud.

mõlemas kivimtüübis on valdav Nermiporilla detrüit, af. kivimis on suhe siiski nõrk.

с зеленоватым оттенком, alum. osas lihtsalk 84 Rilehall, среднеплотностоватый, ülem. 3-4 m püres kuni poolmeetrijani. Текстура обломочная волн и разводн. прослоями зелен. серого и темно-серого цвета прослоями и прослойками мощность, которых к низу уменьшается ülem. osas 5-7 cm all kuni stiloliidist. kilomeetri

Известняк афанитовый серовато-желтый в верхней части, в нижней более темный и серый. Грубо разнозернистый от основной породы среди обломков. текст. põhjust mergli kõlped. tihel nagu põhikivimis. amph. kuni 2 cm

Diskid piirduvad laiujad, siledad enamasti ü 122,20; 125,00; 126,30; 128,00 ja alumised piirid 128,80 nõrga, pün. impr. 1-2 mm, tasane ja ühe disk, millest lähtuvad keerukeni risaldada täitega ussk. pün. ereadnga ø kuni 1 cm ja ulat. kuni 10 cm nrg. See on kiirpol pk/rgt piirolisk Põhja-Eesti lõäärenas.

Int. 128,30-50 esineb taks 2-5 cm paksus ühna puhta kukersiidi kihti 3 cm. ruhega, mude all ja peal kivimis (põhimass) ka kukersiidi keroganiruhtalt diski pealsed 10 cm risald. ka mergel kalcitus ja põhim. keroganis.

Nüüd detailsem jaotus ülalt alla tulba jaoks:

119,40 - 70 - võib märkida tugevalt savika lbk. nõrgaga, praktil. on see kõik mergel, aga tulbale üsna iseloomulik

119,70 - 85 - af. kiht №5 (tema asendis eidema põhjal kindel)

119,85 - 122,20 - laiujaskihel hulka poolm. nõrgi, kuni keskm. savikas. mõni mergli kiht rohkem (ohuke) ka olla. mikrokvist.

122,20 - 123,0 af tase №4

123,0 - 124,50 - mikrokvist karkmiskihl.

124,50 - 124,70 - mitte eriti tüüpl. af. №3

124,70 - 126,30 - ühna puhas ja mitte väga mikro.

126,30 – 126,80 – af. № 2, ka mõõtevõõga tüüpol. aega süüski.
126,80 – 127,55 – taval. puhtam pakna tüüpkivim.
127,55 – 127,90 – af № 1, mõõtevõõti tüüpol. ja ca esmd pole põõga kõrdel.
127,90 – 128,80 – võib kanda tõlkida puhta mürsuor. kuhjaks. Küllalt suure kivipakuga ja sõlmes kaugemal kihid – sün ka raiõõ tõõkõde asendis pole kõrdel.

128,80 – 131,00 – üsveetnäk tüevõõ, õrnemõõdetu mükrokristalliline kivi
2,20 (2,20)
Õhuke Tuula

Diskod: 1) 129,00 tasane, sile, katkendlik 2) 130,40 laiõjas ampl. kuni 2 cm, sile, keskm. põõr nõõr kuni 5 mm, katkendlik kõrgeni (Ø ~ 5 mm) kuni sõõ. 5 cm. 3) 130,80 üsna sile 2–3 mm põõr. Tasane ka üsna, 4) 130,83 võõga tasane ja sile 5) ellist 2–10 mm sõõrmõõdu vil sõõnasõõ. nõõde all katkendlik kõrgeni. 6) järgnme alum. piiriõõ 9 cm. kõrgemal, veel laiõjas (~1 cm), kuid sile nõõr põõr ja ellist kuni piiriõõõõni põõrõõrmes üsna katkendlik ja mõõgi kilomõõtes hajut kõrgeni
7) Alum. põõrõõ keskm. tõõmõõga laiõjas 1 cm ja veel veidi kõnast diisk. põõrõõtne mõõdugi.

Üldilmelt meenutab Paekna kivimit!

Fra pK
Eng T

Erg T
Erg P

Sõrghama lauda taga
9.10.86

Hõljub piení lumekübemeid, päike on just tõusnud kuuselatvade kohale, lendab krooksudes üksik ronk.

Kärn saab nagu lakitud kuimärja pintsliga üle tõmbad!

Nüüd sajab juba nannat!

Sajab ilusat laia lund, kell on 10[00]

Milline töötuusiasm minus valitseb!

Ralf kutsus teed joonma ja pärast seda entusiasm vulgi kasvas. Karu käib muk algajalt külas.

Erg P
Erg K

NB!
Kõist. nuurus aspektis vaata Rapla Küdiva ohtkute kirjeldusi. Kontrolliida – sel Küdiva ohtkutes korkjal pol kõist.

Nii seda lund kui ka Tõrmaväli olivat Vigala Sass jaanuaris 1986.a. ette ennustanud, kolmandast ennustusest siis kui aeg möödas 28.11.86. Sõe ei täitunud (märgitud meie kõpp). 12.01.87.

131,00 – 137,60 – известняк светлый, скрытокристаллический (афанитовый), серый с синеватым оттенком (эти признаки не типичны для известняков, иногда он зеленоватый), интервалу характерны прослои глинисто-серого цвета (вероятно это над ним сильно тянет, а зеленоватый цвет придают ему глауконитовые зерна, диам. 1 мм и менее, алевритовые 1,5 м ниже однородный и обильно минерализованный (глинистый) (общая толщина 3 м).

6,60 (6,40)

Piilse

Текстура от тонко до толстослоистого, пористый (ноздреватый) средняя. Текст. порфировая (вкрапленники минералов (кальцита, реже доломита) и неправильной формы, размером 1 мм и менее, алевритовые 1,5 м ниже однородный и обильно минерализованный (глинистый) (общая толщина 3 м).

Нижняя граница переходная, ее можно провести там, где отмечается 2-3 м ниже. Цвет алевритов от серого до темно-серого, иногда с зеленоватым оттенком. Алевриты глинистые, известковистые, с прослоями мергелей, иногда с примесью глауконита. Встречаются прослои мергелей (1-3 м) с редкими мелкими конкрециями (1-3%).

137,60 – 147,30 – известняк светлый, скрытокристаллический, с прослоями мергелей (в основном, в подошве толщи) (общая толщина 9,70 м), серый, с редкими мелкими конкрециями, кремнистыми, алевритовыми, алевритовыми, алевритов

Selle kärni järgi tundub küll Tõrremägi
NB! nõgelt olevat üsnagi küdeva basaalne osa!
Lääne-Eesti ja saarte randadel olevad valged
kvarvet. lbk. tüübid on nega kõik küdeva!

NB!

$\frac{E_{rg}K}{D_{III}rgT}$

Tõrremäe osas on kärn küüniga
korda sätitud!

Viist pole õige kui pidada Tõrremäeks
ainult lõik. 148,00-148,30 m.

$\frac{D_{III}rgT}{D_{III}kr\,O}$

püü, kirju ja oreoli erin. kvarts
laitega puistkaitse ϕ kuni 6-7 mm ja luugi
Alum. 2-3 m pinn, on neil kõrvuti ülemad
kaguiõt. ülatuses nõrudalt ülespuhutud
kõrvetikaid, kesk. osas neid rohkem, osalt
on ged ka varistruct. püüdi järgi.
Alumise piir sõrdelise püüdi kirjus püüdi
kirjalises kvarvets ja kirju muutub selgelt
mikrokvarts ja ka dolo. hulk. kasvab, tõusu
neid, tüm vet. (Coelosph.). Kvarvet. kontsents tase-
med on sügavamas. 141,20-30 ja 144,80 (või 5 cm)
Dolomiitsust (vk.) esineb õhut. 142,60-144,0 m.

147,30 – 148,30 — üsnagi tugevasti mikrokristallilised,
1,00 (1,00) vähe bituminoosed pulkad (ilmselt kvarg.
Tõrremägi vähem kui tavaliselt s.o. alla 5%) v.a.
alum. 10-15 cm, mis vahe joonist nõrgalt
varikana, mikrogeopüüdjaid, nõrad.
et pesti kuni mikrogeopüüdjaid,
nõgavuse suunas ditrüüdi püüdtsus suurenb, nõ kohtu
intervallis esineb selgeid, ühtl. kaju suurus ja tiheduse
nega püüdjalaiged, millede osa nõgavuse suunas
suurenb, tekstuur keskmiselt kihiline laiuja (vähe) nõrgi
kihid paksusega ~3 mm alal kuni 1,5 cm all, üldalt
alla muutub ka ninde nõrv. pruunikashallist kuni tume
hallini. Sügv. 148,0 m esineb kuni 5 mm püü. ümpr. laiuja
2-3 cm, nõle disk. Sellest tasemelt nõgavamal esineb
veirsid püüdtsid rohkem nõi vähem selgeid ϕ nähtavalt
kuni 4-5 cm. Vähetult alum. püüdjagu nõgi afan. kuid
nõrgalt vahtka struktuuriga lõik. veirsid nõi
kihtjäänused. Vähetu alumise piir on mõnn. kaos.

148,30 – 148,70 — peenem ja üsnagi kõvaks pagunemisjõnu,
0,40 (0,37) kohati mikrogeopüüdjaid
Oander Tõlke tõrke jaama ja diskr.
esinemise tõttu, tervet jaamat
kõrn. kärnistele kuni 5 cm nõi

$\frac{D_{III}\ hr\,O}{D_{II}\ kl}$

Üldiselt väikesuurust sorti
Kella lade, kus arenguseisakut tuntud
kihistikud selgesti välja ei eraldu.

Puhtamad täpsemad mõõdud. Kõige enam Sauet ja
saviskad Kurtnat.

Mergli vahek. põõrad rohel ulat. savimergliga, kuid
seda on nii vähe, et joonisele see ei tule

(Φ 2-3cm)
peenitõte (kuhjumitena, brah. ja sam., brah. puhul
korkalt, ilma vende ühukese skinaliseta, okasn. detr.
on väike. Detritusel üldmõõt ei ületa (tihtel) siiski mõõt
ühe geograafiaetapi ja seotuse koondmõõt selle ühtsete
kihi jaoks vahel alla – kuni mergel. Kivim väärus
rohekashall kuni hallikasrohelise. Eraldi int
rohul on mergel, int. alumisel piiril s.o. distsipeal
ja peal ulatub see intensiivse hallikasrohul. värvuse
(jämedamates kõrgendes, mis täidet pinte 1-2 mm ühikuga
ühildes see rohul. mergel esineb kuni 28 cm sügavuseni!)
Impr. (põõrutse) intensiivsus on muutlik 4-5 mm kuni
1 cm, piiril see laiajas (~1cm) ja väna sõle.

148,70 – 165,30 – Ladene kivimite üldisiseloomustus
16,60 (16,60) извлечения от нижнего до сильно-
Kella lade известковистого, преобл. среднезернист.
микрокристаллических, мелко-
детритовый, пронизанный (местами
и пронизывающий) мелкодетри-
тового, детрит неравномерно пропи-
зированно (частично, местами неравномерно), неравномер-
но главным образом гнезда реже прослойки
обогащенные более крупным детритом и более или менее
целыми скелетными остатками организмов, дета-
он хорошо роли, низкий слабый рельеф окасн. і реале ниже
ровный. Есть также примеси вул. пр., зам., трил., ед. групп.
☆ окасн. Есть реальной видимой. Самый низ 160,70
Värvus valkjashallist kuni rohekashallini (tuhendam).
Fraktsiya от мелко тонко-до тонкозернистого,
преобладает мелко среднезернистый подчиненный
виду ниже (отсутствует), тонкозернистый подчиненный.
Tuhale kandmisele vaks labiloike ja lugest.
Üldiselt alla:
suure diski all tümpl. savikat detritust ei ole
148,70 – 149,30 – Keskm savikas kuni tugevalt lbk
149,30 – 80 – lubimergel all tugev. -s. lbk
149,80 – 150,3 – k.-s. lbk
150,30 – 151,0 – lubim., all t.-s. lbk

151,0 – 152,0 – kesk.-s lbk. kahvatumerghi ch. rohke.
Selle piirkonna võiks eriti hästi lihtmetsat, sest sellist tumedat merghi edasi praktil. ei õnnestu proovida merghi kihtide paksus ulatub siin 6 cm!
Merghi kogu., siin enamasti piirdulised.

152,0 – 153,40 – hõrgalt – keskm.-s lbk. merghi hästi karbonaatne

153,40 – 154,40 – rohkema tumedama merghiga kihtm, mis tulbal võiks olla tugevalt, alum.-osp. keskm.-s lbk.

154,40 – 154,70 – puhas paekihtide, lbk pisi dets. lbk, midagi sellis kuni Pääsk. ei meenuta

154,70 – 156,0 – anal. 153,40 – 154,40 m.

156,0 – 156,15 – anal. 154,40 – 70 m., vrg. 156,05 väga hõrk ja diagl. ning katkendlik piirdjoon

156,15 – 159,0 – võiks joonist kuitalt ühtlane keskm. savikas-lbk, vrg. 158,7 hõre, katkend. piirdjoon

159,0 – 161,30 – iht. jõks puhtam osa mis sinki ei meenuta Pääskula, paekas lbk., hõrgalt savika mõne rahek.

161,30 – 165,30 – keskm. savikas lbk. ühtsekuite tugevalt s-lbk. rahek., vrg. 162,8; 163,30 ja 164,30 võib ohukesi merghi rahek. määrata. 161,30 – 163,40 esineb sageli jäänuliste

β alum. osa ja α kihtm ühtsemast ei oska mitte millegi poolest

MB "c" – 164,15 – 164,20 – roosakas-kollakas rohke peene biot. ja muskov., tsementeerunud

MB "d" – 165,00 – 165,30 – pruun (tsement. arvult ülem. 2-3 cm), valkjas, hõrga rohke toomja, ning arvukа pleim. tumeda viljaga. Alumised piirid mõlemal (kriitiaga "d"-l) teravad, ülem. piirdulised.

165,30 – 167,45 – üsbeertekk, ülem. 1 m epigenetiline (pole kaskel üks kõva siht tugev.-s.-lbk, mis jääb alumine pool diagonaalne

2,15 (2,20)
Jõhvi lade

Keila β sisest MB-d (Saue oma) küll enagi selma ei leidnud!

Kärnitükkide järjestuses korrajal Keila alad. kindlust ei ole!?

MB-de paisumise tõttu kärni nendi rohkem välja – löste piires kuhu jäävad ca MB-d.

$\frac{D_I}{C_{III} - D_I ?}$ vs

Kui on mäed nii, et MB nrg. 168,0 on tõesti b. Siis praks tõmbama alla kokku leppelise piiri C_{III} ja D_I vahel, millal ei ole eriti mingit faun. alust ja siin antud juhul ei ole ka mingit litol. alust, vaid kõik sõnad siin alles (murenõrandet ikka) nõrga Vasavere kaja, millega kõrvuti ka Pyritolema!

mikrokruet, melkoodi pitoloni, apres. go oo pitkeja vahel mäetöid ka pidv. distr. tiremat fauna ja jämedat distr. Fukoidvalt vähem kui varas.

Верхняя часть зелён.-серых, alum. pod сверху-серый с зелён. оттенком, текст года подобен кихнуской, murgli ja liiv, killide контакты слабо-граваd. Alumise piir Fraw pandud kõige ülemise fumehalli nõrga rohkes toonga kubimurgli ülemisele piirale

167,45 – 169,80 – извест. глинистый слабоглинистый (когда в пунктах vitrolam. прим. kui vaskvaikami, kus tulbale on õige kanda nõrgalt varikas), микрокруп., мелкодетритовый, детритокристаллический, гастроподово-криноидно-брахиоподовый, jämeda detrüüdi praktiliselt esinevad illustr. käsnade spikulad ja nende fragmendid nõrga pyritoleema juuretükkide fragmendid. Nende ehitusmine langeb, siin täpselt kokku kihiptu piiridega: nad ilmuvad ühtlaselt murgli kihis ja kaovad viimases, sajumes on nad olnud kuidagi ka liivajas ja neid on mitte-olulgalt, и серо-серо до серого (в основном), местами с зеленоватым оттенком, текст.

Структура обусловлена просвечиванием известкового материала (skalid ja kalmete kogumik), глинистого материала, содержащего метадесктонитового материала и метадесктонита (глинистые). Они составляют от материала около 30%. Контакты с известняком с ним или менее резкие. Структура средне-зернистая.

Метадесктониты (глинистые) отмечены на следующих глубинах: 167,8 м, viiku praktil. ei ole hile rohkes-kollakas (all, paremini nähtavalt 5 cm raiks alla MB "c"; 168,00 – hile rohkeskallak, rohke biotiidiga, 2-3 cm nõi kuum MB "b" i 168,75 – rohkeskollane, praktil. ilma viiguta MB "a". Tüüpil. MB-de alumise piiri alati tõrgu-ülemise piiridelõhe ja antud lõigul. on paal piiridel. Metalent. mat. bioaldavad taxonid (just

$\frac{C_{III}\ vs}{C_{III}\ tt\ p}$

Tahrux kihistu

H. Bauerti andmete alusel: HB. arvab, et mt. alum. pür voks alla alum. diskol., mina panen ta diskoli plaal. (Fam. pür ülmselt mõnel neist.) ei panen siiski alumisel püristelsel. Süg. 173,28–34 m esin. kivugem. Puhas lbk on mt. 173,60 – 174,00 m ja 174,46–66 m, mujal kuni 10 cm. 1 cm. paksusel murgli kihtol 175,90–91 ja 175,93–94 m. Fost. diskol (Podtuse) Tahrux alum. osas 175,60; 175,65; 175,86, 175,94 – nõrk. Alum. pürol 175,95 m mikrolaigas, tugeva pür., ümbr. disk. ülle all kohe nõrk fost. ümbs.

$\frac{C_{I}\ b-c}{C_{I}\ b}$

ülinõrk fost. ka 187,88 — laiasmõttes

ehk Võo kihistu

Fost. diskol H.B. järgi (tema arvates 6 x diski laia: 187,00 nõrk., kitsad mõg. laiskud; 187,04 keskm. tugev; 187,13 – ülinõrk fost., 187,14 Nõrk. fost., kitsad mõg. laiskud.

ravilkat mat. viisil. rohkem ja ka ükskuid vilgu lahkeis) on järgmistel kügamustel: 167,45; 167,70; 168,15; 168,20; 168,350; 169,30 ja 169,80.

Nõnde kuikjate ja lubimurdi kihtide paksus ei lange alla 2 cm ja ei ulatu üle 7 cm, taval. 3–5 cm, võrreus koos MB-liiva varjulub kollakas rohylisest tsemendi ja pruunikashallist.

Alumise püri mandyd viimase 2–3 cm paksuse murgli (kuhus juhul MB mat. vaadeldava fossiidorma pruunikashalli savimurgel alum pinnale, selle ülem. osas on juba rydist.

169,80 – 175,95 – — 6,15 (6,15)

Podtuse kihistik (Tahrux kihistu on siin orgum kasut.)

gep. ümbrkonna aluspõhja kõrgeimad osad. Ülem. püriosa alla umbes 20 cm pür. diktüonid valdab, järgmised 20 cm vaib mõlemad murgid kihk püriosas., eespool e emulaajum või zemtsovajum, tekstuur ühtlk eriteraline, osaliselt ebaühtlaselt laikjum, sisaldab laialt levinud ja pidevaid ümbrkaid zemtser. terrigeenia või nende eraldumisi, rohkesti ehk-ja kvartsiteri (6 proovis 80 cm).

172,15 – 187,65 – H. Bauerti kõrn ja kirjelõus (mõnes podtüüpides) — 15,50

kihistike kirjeldus ülle mt. osas vt. mõnes kirjeldatud polümd. kirjeldustes

187,00 – 193,9 – — 6,90 (6,90)

Võo kihistu

izvestnjak ruhjuline, mikro-kriptokristalliline (peam.) savikas-mergjakas, kildiselt enamasti nõrgalt-keskmiselt tugevasti pürgitud, gep. ümbrkonna (mõnel) madalamad osad, ka ülal ikka peam pür. diktüonid, eespool, enamasti

izvestnjak ruhjuline (alum. 0,5 m ülem osas ja 171,20–40 vahel) kohati nõrgalt savikas lbk. mõrgi murgli kilmetu hajut. esin. tõttu mikro-tonkokristalliline savikat-mergjakas, proovi 1., gep. ümbrkonna aluspõhja kõrgeimad osad, nõrgalt-keskmiselt tugevasti nõrgalt-keskmiselt tugevasti pürgitud. ülem. püriosa alla umbes 20 cm pür. diktüonid valdab, järgmised 20 cm vaib mõlemad murgid kihk püriosas., eespool e emulaajum või zemtsovajum, tekstuur ühtlk eriteraline, osaliselt ebaühtlaselt laikjum, sisaldab laialt levinud ja pidevaid ümbrkaid zemtser. terrigeenia või nende eraldumisi, rohkesti ehk-ja kvartsiteri (6 proovis 80 cm).

C I b

C I a

dolom. osas kuni 'graafvaja-pruun-seppi
tekst. esineb jäänuldena teeskuivakihtides (paks 5-9 cm),
põhjust. lyamantli tuh. mergli kilometrist tumehalud
(pruunikad) harvem rohekad.
Lasnam. omaosd vert. esinevad 187,90-188,25 ja
190,00-50, mujal üksikuid, need ühtl. vesi sagedamini,
lõhem. ikka 1 cm ümber ja täiele dolom. Viimast
ühtl. võiks isegi pakunkihilisena joonist, sest nõrk
nagu ühtl. terge puhtam.
Ühtl. alum. pinnal sõredalem pandud pruunide eeskud
kadunuse ja rohelete ilmumisjärgi. Siit tõmbub umbes 10 cm
ulat. (halgud ei ole viist üld 5 cm, need on hõredalt.
Dolom. (tugevamad ja edelgemad) tasemed: 192,00-20;
192,30-50; 193,20-40 m.
Enam-vähem selgelt ühtl. diskid: 190,80; 190,90;
191,30; 191,40; 191,70. Need on ilmselt rohkem aga
ainga pole nendigi jämedad.

193,90-196,00 – üsnaeetnik nõrgakoelisusega,
2,10 (2,10) mikrokristallilisekil,
vähkoeliselt nupulisusega, dolomiitne
(ühtl.) ujupeek 194,10-
-25, vähkoeliselt nupulisusega ja
mikrokristallilisusega, tsemendiks
sarnane, ilm rõsaatusega vähtsam
nõrgad rooskad laigud esinevad üsna pidevalt,
kuid ulatuvad nägu on 194,40; 195,50-80 m.
Tekstuuriga seotuksehoopis, põhjust tumehalli
(kuni 2 mm) vähe laigjad ja vähe-
karghead. Ilm. pinnal selge. ühtl. diskid laigja (2 cm)
ühtl. vähemalt ikka võimalik, et ka rohkem. Sügavus
195,20-35 ja 195,50 esineb ühtl. vesiselt (pruunid
diskid tuhkjad) 6 x 2 cm ringselt määratm.
Ooride on hõredalt alum. 6 m., 195,20-35
194,80-195,00 mujal on vähem. aga ikka pidevalt
üsna esinevad.
Väga hõrna üksikuid pleni gl. tõu.

196,00 – 200,10 – 4,10 (4,30) Kunda lade

Helehall savikas aleuriit, sisaldab kihiti peenemat ja jämedamat liiva, kohati ka kruusa. Kihtide paksus 0,5–1,5 m. Kihtide piirid on ebaselged. Kihtide vahel on 0,1–0,2 m paksused peenemateralised liivakivi kihid. Kihtide kaldenurk 5–10°. Kihtide lasumine on ebaühtlane. Kihtide vahel on ka 0,1–0,2 m paksused peenemateralised liivakivi kihid. Kihtide kaldenurk 5–10°. Kihtide lasumine on ebaühtlane.

200,10 – 200,50 – 0,40 (0,45) Kas Pada või Nõva

Helehall savikas aleuriit, sisaldab kihiti peenemat ja jämedamat liiva, kohati ka kruusa. Kihtide paksus 0,5–1,5 m. Kihtide piirid on ebaselged. Kihtide vahel on ka 0,1–0,2 m paksused peenemateralised liivakivi kihid. Kihtide kaldenurk 5–10°. Kihtide lasumine on ebaühtlane.

200,50 – 202,10 – 1,60 (1,60) Võhma ja Latorpi lademe piir (s.o. Päite)

Helehall savikas aleuriit, sisaldab kihiti peenemat ja jämedamat liiva, kohati ka kruusa. Kihtide paksus 0,5–1,5 m. Kihtide piirid on ebaselged. Kihtide vahel on ka 0,1–0,2 m paksused peenemateralised liivakivi kihid. Kihtide kaldenurk 5–10°. Kihtide lasumine on ebaühtlane.

Nõrgad reoreed laevuden int. 201,80–202,0 ja 201,10–20 m on vaevumärgatavad.

Muistvõnaitsja on glaukoniidi sisaldus:

200,50–201,10 – kuni peamiselt vähene glaukoniidi, peritiigi, kahjumisega.

201,10–201,60 – suhteliselt jämeda ja hõreda glaukoniidi tase, kuhu on ka peritiigi ja väätsliivi kahjumeid ning üksikuid nagu haka tüüpi glaukoniidi.

201,60–80 – ühtlaselt peene glaukoniidi tase

201,80–95 – tase kus peene glaukoniidi hulk, sõrg. suhteliselt suurenenb

201,95–202,04 – vähene glaukoniidi tase

202,04–10 – rohke peene glaukoniidi tase

Diskordi iseloomustus ja silma tõrkavamad:

200,60 – göt. ühtlaselt kuni 1 cm jämedaid tasane ja selge

200,74 – göt. ühtlaselt kuni 1 cm, tasane ja selge

201,08 – göt. kaldus 3 cm, ühtlaselt 2–3 mm.

201,20 – göt. glaukoniidi, kaldega

201,65 – glaukoniidi ja selge all 2 cm sõrg. nõrk. göt.

201,75 – göt. kaldus 1 cm

201,83 – kaldega nõrk göt. glaukoniidi kaldega

B 201,95 – püstak, tasane erilised ümbrikonkretsioonita

B kuni 5 cm V-kujul kaldus rohke glaukoniidi

202,03 – roostetäpiline ühtlaselt 3–4 mm (hüdrotroom?) tasane selge kaldega, püstaku ja selge vahel glaukoniidi all kuni pinnani rohkem.

Aluspõhi – dolomiidi ja savikivi vahetu kontakt

"Birkast" (etiketist) nõgavusel 200,9 m on kärni edasi vel mõnu murda devas viimases kastis 2,45 m.

Mäekülg all on kärni suga vel 9,85 m. + järgm. kasti

Kastis № 49 on glaukonitist liiva

Kihistu Iru kihistikku järgmiselt

0,65 cm on mustjaspahalise peam. prene liiva ja gl.-gg rohkesti sarikat gl. ja 1-3 mm paksuse kihikaalli rohke kaamga savi vahek. ülem. osas.

Alumise 20 cm moodust. kiledam rohekashall liivakivi, milles glauk. puhk. oja-suurus (kasti lõpuni) ühtlaselt rohelv ja Fe-suurus (vaevalt. ja ka glauk) kaavad). Kuid üle puhtliiva ei tõusd, niiske ülesküljel (asklõiva tõu glauk. suurus nii ei kasva, kaob ainult savikomponent.

(kuni kildani 10 cm)

tekst massiivne

(ülalt alla) lk 94

202,10 – 202,40 – mis täpsemini ja grunek nii:

0,30 (0,25)

Mäekülg – kihistik

1) ~5–6 cm – savidoleriit või savi hallikasrohelise, korpl. muruga 1-3 mm. ussikäänd gl. tera, muidu tõsi gl. ja ka fosfat ja detr. ei ole
2) ~3 cm helm. int. hend karbon. kõvemat osa, nüs
3) nagi tiiplõne tumeroh. tugeva karbon. tsem., tumeroh. helge tsl. detr. ja terasete tsl. 6–7 cm glauk. liivakivi, ilalt läht. heleda täit. 3-4 mm. ussikäike (hele savidolomer. täide)
4) ~15 cm vähema karbon. tsem (karedapõhjaline, poorne) ja rohkem glauk. liivakivi (glauk. liivak. kus gorek hend peni break. st. Toompea kirgelõl. Kontakt kahe viimase erinev nahk helge ja terav Int. alumine piir ditsiidi tuuduva väikenemise ja ilmelt ka karbon. tsem. ja mõrtsu näitel. Tõttu ka küllalt selge laiuga (ampl. kuni 2 cm) pinnal milles on, otsapidi glauk. liiva nõlvutud pooleldi kaks fost. vooriat, pärisköstiümard mõõtm 5×1,0 ja 4×1,5 cm.

202,40 – 204,00 – koomeb selgelt kahest osast, ülemise 0,65 cm kärni järgi moodustab Iru kihistik: ⅔ täht. glaukonitiitliivakivi

202,40 = 203,50 1,10 Iru kihistik
0,50 Kloega kihistik
203,50 – 204,0

glaukonitiitliivakivi nõrgakollakas-rohekashall, kvarsi-glaukonitiitliivakivi, kvarsi-glaukonitiitliivakivi, kvarsi-glaukonitiitliivakivi

нита, но уменьшается его размерность от преимущественно мелкозернистой до преимущественно крупноалевритовой. Текстура кварцитовидного типа массивная, иногда едва заметная сланцеватая. Текст. массивная. На нижней грат. пов. на отд. слоище П.П. по-видимому, ходовых признаков не найдено. Среднесцементированный. See on Kloga kihistik!

Kõlma kihistiku piirivõhist lukustatud, dets.

Sõrghanal ainult ka kaks kasti E-ürgi, mida võiks lähedalt iseloomustada nii (ja millega ka auk D-223 kõrval):

205,70 ≃ 210,00 (4,30 (3,70)) — песчаник кварцевый, мелкозернистый до крупноалевритового, среднесцементированный, светло-серый (беловатый), среднеслоистый

≃ 210,00 – 215,40 (5,40 (1,80)) — алевролит глинистый, серый с коричневатым оттенком, микрослойчатый.

Puurimine lõpetatud sügavusel 215,40 m.
Südamiku murimine Sõrghanal lõpetatud 10.10.86. kell 17 ja 30 minutit.

Ülo Puura

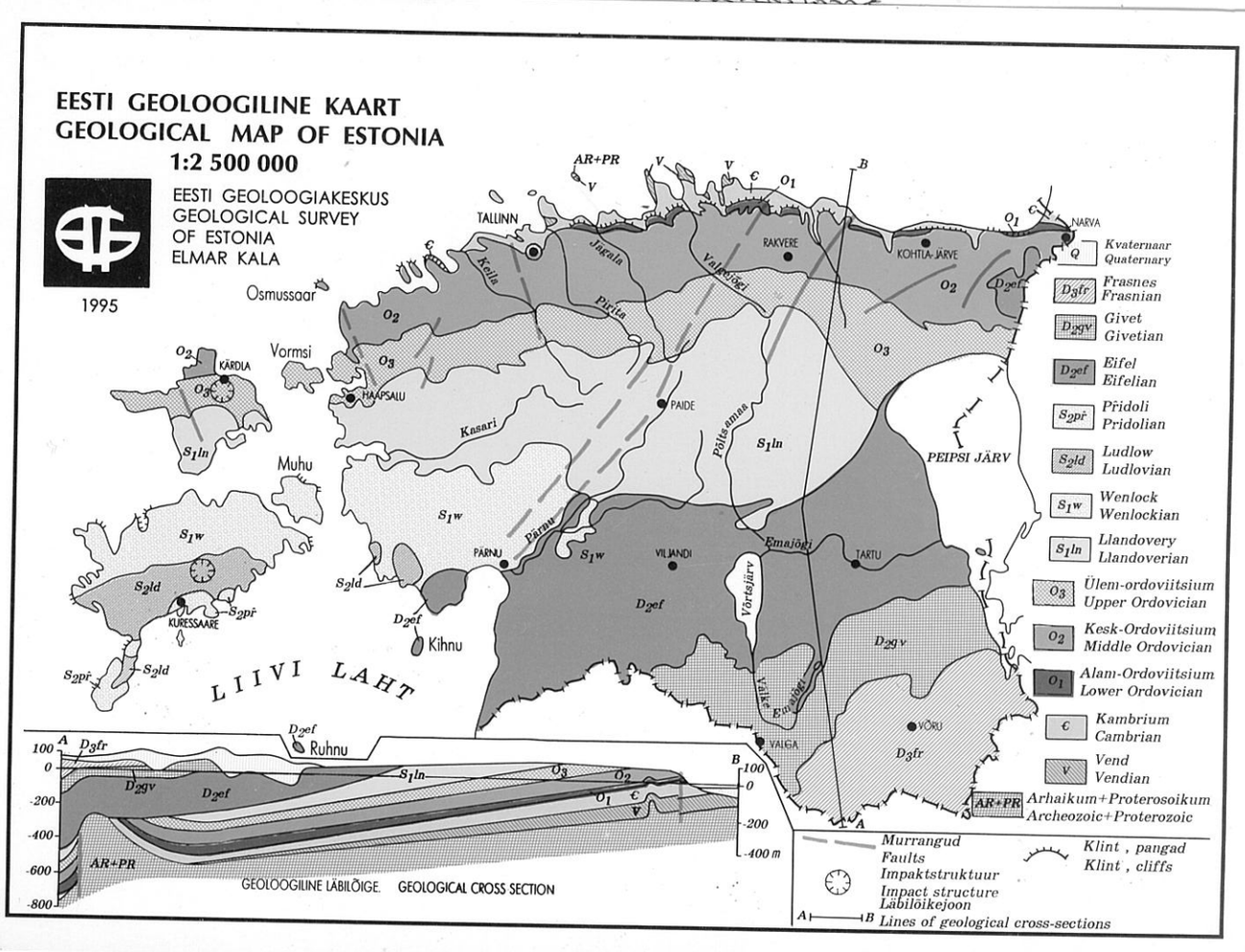
Olete oodatud

PAEPÄEVADELE PORKUNIS

mis toimuvad 7. ja 8. juunil 1997, tähistamaks rahvuskivi ja Porkuni Paemuuseumi V aastapäeva.

Lugupeetud.....

Lääne-Virumaa Maavalitsus
Paeliit
Tamsalu Vallavalitsus
Porkuni Paemuuseum

PAEPÄEVAD on pühendatud Lääne-Virumaa pae tundmisele, uurimisele ja kasutamisele

Ürituste kavas on :

7. juunil, algusega kell 10 ^{00}

PAEKONVERENTS

KIVITÖÖ DEMONSTRATSIOON

FOTOKONKURSS

PAELOTERII

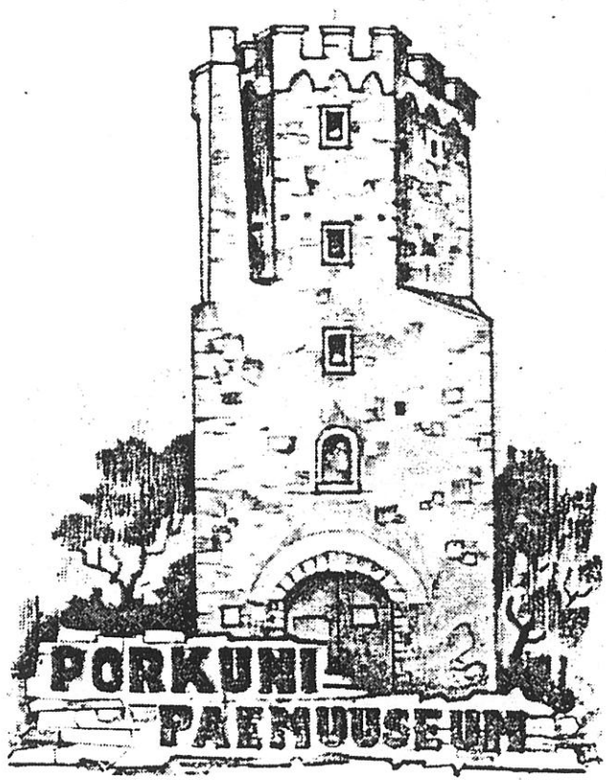
8. juunil, algusega kell 9 ^{00}

EKSKURSIOON, kus tutvutakse pae-ehitiste ja paemurdudega.

Paepäevade lõpuks valmivad ka Inju kivist skulptuurid, millega tehakse algust 3. juunil

Kell 14 ^{00} on PAEPÄEVADE pidulik lõpetamine

Toimuvad ka kultuuriüritused ja laat

PA. D – 223 (C III – C I C)

H. Bauerti kirjeldus int. 172,15 – 187,96 = 15,81 m.

172,15 – 175,95 – Valdavalt rohekashall keskmiselt
savikas lbk, milles kõrgalt savika lbk või
peaaegu pulta lbk piirkondi:

172,33–43	10
172,47–51	4
172,73–78	5
172,97–173,09	12
173,34–41	7
173,59–77	18
173,77–174,00	23
174,46–66	20
174,71–77	6
175,60–70	10

Sügavusel 173,28–34 m – väga kõrgalt
keraogelikas lbk.

Tekstuur ~~kivimorimele~~ ses ka~~sele~~.

Alumises osas: 175,90~~91~~) ~ 175,93–94 m
selged lubjarikkad laigud valevälja.

Kõrgemal vahelduvalt:

175,60 – Tugev kaskaadne diisk (F.D.)
175,65 – Väga nõrk F.D.
175,86 – Nõrkem F.D. = liivakivi
C III 175,94 – Nõrk F.D.

Intervall 175,60–95 m iseloomustab kuhjumis- ning osaliselt ka settetingimusi. C II ja C III vahelduvalt C III

C II 175,95 – Laigulise, mikrokolaigulise, tugeva pürüütse ümbergakõõlse kaskaadsusega. Pürüütse ümbergi all nõrk kaskaadne ümbergakõõlse.

175,95 – 176,13 – lbk, kalk, keskmiselt savikas, ühtlane
nagu kuni 1 cm paksuse vahekihiga.

Alumine/piir – terav, laigulise ümbergakõõlse
sooleka kaskaadsusega = ü-ta.
diisk

176,13 – 176,21 –

176,13 – 176,30 – Helebeežikahall, terogeelikas lõk. Ahnisel põhjal välelaiuas 1 on paksune lubinegle valeklt, mõlles terogeeliga täitmund ussikaike. Välesel näänal esines peat pürkseemnd ja karbonaatset detriiti.

176,21 – 176,30 – Helihall, nõrga beežika varjundiga väga lõngalt terogeelikas lõk. Esines üksikuid ~~paari~~ 1–2 mm paksusi mergilaate, mõlles terogeeliga ~~täitmund~~ ussikaike.
Esines peat pürkseemnd ja karbonaatset detriiti.

Ahnisle põhjale selge, kuid mitte teravi.

176,30 – 176,35 – Hall, nõrgalt savikas lõk. Esines punapruunid mergilaikmeid ja mõnenn paksusi laate.

Ahnisle põhi – teravi selge ~~lõhe~~põhi =
? tapregulatsiooniga diisk?

176,35 – 176,62: 176,35 – 48 – Helebeežikashall, väga nõrgalt terogeelikas lõk. Kestel 0,5 cm paksune mergli valeklt. Välesle detriidi

176,48 – 55 – Sinakasbeežikashall, väga nõrgalt terogeelikas lõk. Ühtlem põhjal – 2 on paksune pruunikas põlevkivi valeklt. ahnisel põhjal – 1 on paksune terogeelne mergli valeklt.

176,55 – 62 – Helihall lõik punajate mergli valeklaide ja ahnisel põhjal 95 on valeklga.

Komplekt ahnisle põhi ühtlemisele

176,62 – 176,70 – Analoogiline 176,55 – 62 m, punakad mergli valeklid (kõva, kompaktne lõk välge peene pürkseemnd ja karbonaatse detriidiga.

Ahnisle põhi – mikrokihiline, peaaegu

horisontaalne keskmine pürikseemnd Tuprglatsiooniga (K.P.D.) katkestuspind. esineb + on sagamusi Tuppalites kaitse.

176,70 – 176,78 – helehall, kohati sinakashall kaupüüdest kuni 1bk. allosas gruspaid nagli kehmeid.

Alumine piir – nõrgvoolaline üle P.D. langjate, lamedate laskudega

176,78 – 176,99 – sinakasbeež/kashall tervegeelitas 1bk, esineb väikeseid kaupüüdi laike. Kohati vaheruma suurusega karbonaatset ja pürikseemnd detriiti.

Alumine piir – selge lainjas i-ta diisk.

176,99 – 177,01 – sinakashall 1bk, milles jeant pürikseemnd detriiti ja metaboolse pürriidi agregaate, sarnati 1-2 mm-se läge karbonaatse täitega ük-e

Alumine piir – selge

177,01 – 177,03(04) – sinakashall, kaigukt beežitas, n. savitas 1bk. Tervegeelitas?

Metabeboli:detrae

Alumine piir – selge lihtjoon

177,03(04) – 177,07 – helehall kova, kompaktne 1bk

177,07 – 177,18 – Tuneredakashall tugevalt savitas, ebaselgelt lainjaskihiline kuni poolmuguljas 1bk.

Alumine piir – laiajk ebaühtlane.

177,18 – 177,40 : 177,18-28 – beežikashall tervegeelitas, nõrgalt savitas 1bk. Peen- ja pehmuguljas. Alumisel piiril – 5cm paksune tugevalt savitu pehmuguljas kihi vaheldumist.

VI ??

177,28 – 40 – tervegeelne liivakeeF 1bk. kestmine poolmuguljas keskmine. Pehmuguljas vaheldid:

177,30-31
177,33-36
177,39-40

Põlvkivi valevähkides põhjaveg alge
mõrakihtideus.

Aluseks põim - kugvalt lainjas k.p. liiv.
kuni 3 m sügavuseni kasvu-
tegu

177,40 - 177,72 - Helerohekashall kaskmiselt savikas
liiv 1 - 1,5 m paksuste lainjas - kaldtasapinnaliste
mergli valevähkidega. Esineb peamiselt ⇒ kaskmise
peenedusega karbonaatset detriiti.
Tekstuur: kaskmise lainjasbihiline ⇒

Aluseks põim - kugvalt lainjas k.p. liiv
Tasandub pöli ühtlustub põhjavee
välelainja k.p. liivaga ühtlustub
vusel 177,75 m.

177,72 - 177,90 & 177,72 - 82 - Pihakasbeežikashall
keskmeeltkas liiv, kaga kugu biotuurbatsiaal
(esineb 1 mm-se ø-ga läbi kuni
kõvaq. laitega ussikäike.

V ??

177,82 - 90 - Beež keskmeeltne liiv, milles
2 pilti a põlvkivi vahekihte:
- 177,85 - 86
177,88 - 89
Esineb väikest pinnakseerumid detriiti.

Aluseks põim - tasandikihte

177,90 - 177,99 & 177,90 - 95 - Helehall kuni kompaktne
liiv aksiaalse pinnaga mõlisellaega.
Massiivne tekstuur.

177.95 - 99 - Tumehall liivakiregel.

177,99 - 178,06 - Beežikashall (kergelt savikas) keskmeeltkas liiv, keskmeelne
mergli lainjas - laiteja ussikäike.

IV ??

Tekstuur: lainjaskihiline kuni pahmunguline
kaotatud.

Aluseks põim - tasandikihte

178,06 - 178,13 - Hall kergelt savikas liiv, keskel liivakiregli
1 cm paksune vahekiht, milles peen kamba-
tamund mõrakäike.

Alum põr - ebaselge - tume kattestus

178,13 - 178,38 - Beež terogeenne lbk; Alumise poolas vahelt karbonaatset detriiti. tõrtes tuhvleid vilmelisilaatsjaid sarnaka põhiosa vahekihi.
M??
tume stg. 178.23 m - karb. kihtega 1-2 mm-sel ∅-ga ussikäike.
Alumine põr - lainjas selge ülem-ta ülek.

C ∥ M: 178,38? - 181,33?

178,38 - 179,62 - Helihallikasbeež terogeenika lbk (~~15-35 cm~~) 15-35 cm paksuste ~~vahekihide~~ vahelduvad. pulsta või sarnaka lbk 5-6 cm paksuste vahekihidega. kohati vähe peent→ keskmist karbonaatset ja püriitseerunud detriiti. terogeenika lbk valdav.
jõnne vahld.
Tekstuur valdavalt massiivne, esineb ka lainjaskihtlikust.

179,62 - 181,33 - hallikasbeež, terogeenikas lbk vahelt õhukesed → 2 mm paksuste lainjas-lainjate tumehallide savikihtidega. Kohta peene→ keskmise õhemadusega detriit.
podum
Tekstuur - ebaselge pisipõimelisest kuni lainjas-lamineeritud.
Alum. põr - lainjas keskmise tugevusega kontaktiga ülemise ~~kihiga~~ kihtidega üleminek

---

C ∥ K: 181,33? - 182,16??
Hallikasbeež terogeenika lbk ja helehall. kõva kompaktse lbk vaheldumine. terogeenika lbk valdav, kohati vähe õhukesi ~~kihtides~~ kihtide peenemaid, kuni pisipõimelisi tekstuure. Helehalli lbk vahekihid 4-7 cm paksud (purgikujulised): 181,33-38
181,50-54
182,09-16

Sügp. -l 182,14 - 16 esineb ühendeid kõiva → kõiva saprofüütsete kuulsate vastaste vahelise vaheldumise. Vormid on saadud kasvul piimjatel immutatsioonidel.

C11/C12 piisimat.

182,16 M võtab alla $C_4k/C_{12}c^2$ pär. Teine võimalus pärit variant on tugevasti laienev, sest tugeva fosfaatse ja väga piimjate impregnatsioonidega katsetuspõld sügavuvel 182,83 M.

182,16 - 187,15 $C_{12}c^2$ 182,16 - 183,06 - Helebeežikashallid kerogeensed kubjakesed ja sõlmekesed vegetatiivsed sarnika kubjakesed kõik valdavalt fosfaatse impregneerimise liike:

182,22 - N.F.D
182,65 - Väga N F D
182,83 - T.F.D + N F.D
182,95 - Väga N.F.D.

183,06 - 184,02 - Helebeežikashallid väga vegetatiivsed kerogeensed (või fosfaatsimud?) pulka kõva 16k ja tesomiselt kuni tugevalt sarnika 16k valdavalt.
Pärast fosfaatse impregneerimise katsetuspõlmad:

183,23 - Väga F.D
183,24 - N F.D
183,32 - Väga F D
183,34 - N F.D
183,36 - Väga P F.D.
183,44 - N F D
183,56 - N.F.D
183,65 - N.F.D
183,72 - T- ta liik
183,77 - P- ta liik.

(184,02 - saadud kaevupõhja lõpp)

Edasi ühtlasem

184,02 – 186,42 – Helkall (vagall sawtas) kõva komp. lõk, sobiva puhtaga mõõdetuna ga veidi võrreldamatult paksemate vaguniteega

katkestuspiirid:

184,39-40 – 3x Alin P+F.
184,86 – 88 – 4x N.P.+F.
185,20 – N P+F.D
185,25 – ülemine P+F.D
185,54 – K.F.D.
185,81 – N.P.D
185,94 – N.F.D.
186,25 – N.P+F.D
186,26 – N.P+F.D.

komplekti alum piir ülemiselt.

186,42 – 187,00 – Helkall kõva kompaktne lõik, tihedate puhtate mõõtmetega.
Iseloomulik on sobiva peene puhtsemund detriidi esinemine.
Intervallis 186,82-91 – sobivalt puhtad mõõtmeid.

GV CB/CTe

187,00 – 187,15 – (vale) Hall kõva komp. lõk, sobivate vaguniteega

m. 6x diskit kasi? 187,00 – N.F.D tihedate ristsuvade tasandega
187,04 – K.F.D —"—
187,13 – ülemine F.D
187,14 – N.F.D tihedate ristsuvade tasandega
See diskide komplekson hinnatud vastavalt 6x diskiga tasandite morfoloogia tõttu.

187,15 – 187,96(+) Helehall kõva komp. lõk sobiva peene puhtsemund detriidiga vaguniteega
Intervall 186,42 – 187,00 m. kõige tihedamad puhtad mõõtmete 1-2 mm paksuselt sobivalt.
187,88 – Alin. F.D.